

A Fővárosi Törvényszék a **helyésg9**, 2014. október 28., december 16., 2015. február 3., április 21., május 21., július 16., október 22., december 1., 2016. január 12., március 22., április 4. és május 26. napján megtartott nyilvános folytatólagos tárgyaláson meghozta a következő

Í T É L E T E T

I. r. vádlott magyar állampolgár

- b ű n ö s** : - 3 rendbeli - két esetben folytatólagosan (1/a-1/b., 3/b-3/c.) **elkövetett - adócsalás bűntettében, mint bűnsegéd (1/a-1/b., 1/c., 3/b-3/c.) (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (4) bekezdés),**
- 2 rendbeli adócsalás bűntettében, mint bűnsegéd (3/a., 3/d.) (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (3) bekezdés),
- 1 rendbeli közokirat-hamisítás bűntettében, mint társtettes (2.) (1978. évi IV. tv. 274. § (1) bekezdés c.) pont) és
- 1 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (3/d.) (1978. évi IV. tv. 276. §).

Ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 3 (három) év börtönbüntetésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A bíróság a vádlottal szemben 351.000.000,- (háromszázötvenegymillió) Ft vagyonekobzást rendel el.

II. r. vádlott - magyar állampolgár

- b ű n ö s** : - 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében (3/b-3/c.) (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (4) bekezdés),
- 2 rendbeli adócsalás bűntettében (3/a., 3/d.) (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (3) bekezdés),
- 1 rendbeli közokirat-hamisítás bűntettében, mint társtettes (2.) (1978. évi IV. tv. 274. § (1) bekezdés c.) pont) és
- 1 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségében (3/d.) (1978. évi IV. tv. 276. §).

Ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 2 (kettő) év börtönbüntetésre ítéli.

A büntetés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.

III. r. vádlott - aki szír és egyiptomi állampolgár

b ű n ö s : - költségvetési csalás bűntettében, mint bűnsegéd (3/b.) (Btk. 396. § (1) és (4) bekezdés a.) pont).

Ezért őt a bíróság **2 (kettő) év szabadságvesztésre** ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtását **3 (három) év próbaidőre felfüggeszti**.

A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani és legkorábban annak **kétharmad részét követő napon bocsátható feltételes szabadságra**.

A bíróság a vádlottal szemben **1.331.000,- (egymillió-háromszázharmincegyezer) Ft vagyonekobjást** rendel el.

IV. r. vádlott - magyar állampolgár

b ű n ö s : - pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásának vétségében (4.) (Btk. 401. §).

Ezért őt a bíróság **megrovásban** részesíti.

A bíróság a Budai Központi Kerületi Bíróság 2012. augusztus 31. napján kelt 9.Bny.1011/2012/2. számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 25.Bnf.12.485/2012/2. számú, 2012. november 8. napján kelt végzésével a **vezetéknév** Boglárka tulajdonát képező Üllő, külterület 02/240. hrsz. számú ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára elrendelt **zár alá vételt a I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobjás biztosítására fenntartja**.

A bíróság a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál **Bj.1035/2013.** számon 1-43. tételszám alatt kezelt bűnjelek lefoglalását megszünteti és az **1., 2., 4-7., 9-38., 40-43. tsz.** alatt kezelt bűnjeleket az **iratok részeként és mellett rendeli kezelni**, a **3. tsz.** alatti számlatömböt a **cégnév1**nek (cím1 a **8. tsz.** alatti iratköteget a **cégnév2**-nek (cím2 , míg a **39. tsz.** alatti fénymásolatot **IV. r. vádlottnak kiadni rendeli**.

Köteles az eljárás során felmerült bűnügyi költségből

- I. r. vádlott **957.309,- (kilencszázötvenhétezer-háromszázkilenc) Ft-ot**,
- II. r. vádlott **431.208,- (négy százharmincegyezer-kettő száznyolc) Ft-ot**,
- III. r. vádlott **9.958,- (kilencezer-kilencszázötvennyolc) Ft-ot**,
- IV. r. vádlott **3.540,- (háromezer-ötszáznegyven) Ft-ot**

az államnak megfizetni, míg **501.317,- (ötszázegyezer-háromszáztizenhét) Ft-ot** az állam visel.

Az ítélet ellen **II. r. vádlott** a kézbesítéstől számított **8 (nyolc) napon belül** jelenthet be fellebbezést.

INDOKOLÁS

A Fővárosi Főügyészség a KÜO.23.930/2010/50-I. számú, a bírósághoz 2013. január 25. napján érkezett vádiratában

I. r. vádlottat :

- 3 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésbe ütköző és a (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő, két esetben folytatólagosan elkövetett (1/a-l/b., 3/b-3/c.), az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntetével (1/c.),
- 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, egy esetben felbujtóként elkövetett (3/a.), az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetével (3/d.),
- 3 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetével, mint társtettet (2.),
- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 276. §-ba ütköző magánokirat-hamisítás vétségével (3/d.),

II. r. vádlottat:

- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésbe ütköző és a (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntetével, mint bűnsegédet (3/b-3/c.),
- 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, egy esetben bűnsegédként elkövetett (3/d.), az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetével (3/a.),
- 3 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetével, mint társtettet (2.),
- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 276. §-ba ütköző magánokirat-hamisítás vétségével, mint bűnsegédet (3/d.),

III. r. vádlottat:

- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés a.) pontba ütköző és a (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetével, mint bűnsegédet (3/b.),

IV. r. vádlottat:

- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 303/B. §-ba ütköző pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásának vétségével (4.) vádolta.
- Az ügyész a 2016. január 12-i tárgyaláson a vádirati tényállást az alábbiak szerint módosította:

A vádirat 1. oldalán az 1. bekezdésből kirekesztette azon utalást, mely szerint **I. r. vádlott** 1999. március 16. napjától az ugyanazon székhellyel bejegyzett **cégnév**1 tagja.

A vádirati tényállás 1/a. pontjához tartozó táblázatban a **cégnév3** és a **cégnév2** között létrejött adásvételi szerződés dátumát pontosította.

Ugyancsak pontosította a vádirati tényállás 1/b., 3/a., 3/b. és 3/c. pontjaihoz tartozó táblázatokban megjelölt adásvételi szerződések keltét, a 3/b. ponthoz tartozó bevezető részben helyesbítette, hogy a I. r. **vádlott** a **helység5-ön** projekthez kapcsolódóan a **cégnév4t** használta fel.

A vádirati tényállás 3/a. pontjának tényállását módosította azzal, hogy I. rendű vádlott utasítására **tanú1**, a **cégnév4** könyvelője - aki a **cím3** szám alatti ingatlan **cégnév5** részére történt értékesítéséről tudomással nem bírt - a **cégnév4** 2008. IV. negyedéves bevallásában az ingatlan értékesítése kapcsán felmerült értékesítést terhelő áfát nem tüntette fel, a **cím4** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságához elektronikus úton 2009. március 20. napján nullás bevallást nyújtott be, melynek révén az általános forgalmiadó-bevétel a 2008. év IV. negyedévre 2.830.000,- Ft összegű levonható adó előző időszakról történt átvezetésének a beszámításával 17.267.000,- Ft-tal csökkent.

Módosította és kiegészítette a vádirati tényállás 3/b. pontját a **cégnév2** által átutalt 330.000.000,- Ft előleg kapcsán azzal, hogy a **cégnév2** által átutalt pénzből 150.000.000,- Ft-l. rendű vádlotthoz került, amely összeget I. rendű vádlott 2008. október 28. napján IV. rendű vádlott **pénzintézet1**-nél vezetett ... számú ügyvédi letéti számlájára befizette. A **alapítvány1** a fennmaradó 180.000.000,- Ft-ot 2008. november 24. napján utalta át IV. rendű vádlott **pénzintézet1**-nél vezetett ügyvédi letéti számlájára. I. rendű vádlott 2008. november 28. napján további, ismeretlen forrásból származó 165.000.000,- Ft-ot fizetett be IV. rendű vádlott fenti ügyvédi letéti számlájára. A I. rendű vádlott által készpénzben befizetett, illetve a **alapítvány1** által átutalt pénzt utóbb a magánszemély eladók vételárigényének a kielégítésére fordították. Az előleg felhasználásával a **cégnév2** a **cím5.** szám alatti ingatlanra vonatkozó vételi szándékától elállt.

Ugyanezen pontban helyesbítette, hogy a **cégnév2** 2009. október 6. és 2009. október 8-án utalta át az összesen 637.500.000,- Ft-ot, melyből II. r. **vádlott** 2009. október 13-án 136.880.000,- Ft-ot vett fel készpénzben.

Kiegészítette még ezen tényállást azzal, hogy a III. r. **vádlott** által felvett pénzekből a 2009. október 13. napján felvett 196.000.000,- Ft-ot A. K. szír állampolgár az általa az **pénzintézet2 cím6** szám alatti fiókjának 336-os értékmegőrző széfjében helyezett el még aznap, 12 óra 56 perckor. A többi pénzt III. rendű vádlott I. rendű vádlottnak adta át.

Végül a vádirati tényállás 4. pontját azzal egészítette ki, hogy a IV. r. **vádlott** számlájára átutalt 165.000.000,- Ft ismeretlen forrásból származott, annak eredetét I. r. **vádlott** IV. r. **vádlott** felé nem igazolta.

A bűncselekmények minősítését I. r. és II. r. **vádlott** ak esetében a váddal egyezően - az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. alkalmazásával - fenntartotta, míg II. r. és IV. r. **vádlott** ak esetében az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.)

alkalmazását indítványozta, és így

III. r. vádlott at a Btk. 396. § (1) bekezdés a.) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a.) pontja szerinti költségvetési csalás bűntettével, mint bűnsegédet (3/b.), míg **IV. r. vádlott** at a Btk. 401. § (1) bekezdése szerinti pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásának vétségével vádolta.

- o - o - o -

I. r. vádlott műszaki egyetemet végzett, közlekedés üzemmérnök. A **cégnév1** ügyvezetője, havi jövedelme kb. 500.000,- Ft. Vagyontalan. Nős, felesége Völgyesi Katalin, aki konduktor. Kilenc gyermekük van, melyből öt még kiskorú, négy nagykorú gyermekük is tanul még, így valamennyi eltartásáról gondoskodnak. A vádlott **cím5**, a **alapítványi gyülekezet** lelkésze. Büntetlen, azonban a vádlottal szemben a ...i Járásbíróságon B.36/2015. számon csalás bűntette miatt van folyamatban további büntető eljárás.

II. r. vádlott szakközépiskolát végzett, cukrász képesítése van. Nyugdíjas, nyugellátásának havi összege 67.000,- Ft. Férjezett, azonban férjétől különváltan él. Vagyona egy **típus1** típusú személygépkocsi. Büntetlen.

III. r. vádlott - állítása szerint - analfabéta, ugyanakkor „B” kategóriás gépjárművezetői engedéllyel rendelkezik. Korábban pénzváltással foglalkozott, jelenleg betegsége miatt nem dolgozik, a GYES, családi pótlék és - állítása szerint - **helyiség2-ből** kapott pénz képezi jövedelmét. Vagyona **helyiség1-en** egy hitellel terhelt telek ingatlan és egy több mint 10 éves Peugeot 307 gépkocsi. Nős F-C-val , aki háztartásbeli, hat kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak. Többször állt már bíróság előtt, de mentesült, utoljára:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. december 1-jén kelt 5.B.80.813/2008/103. számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 28. Bf.7733/2011/9. számú, 2012. január 27. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2006. december 15-ig elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység bűntette, pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásának vétsége és magánokirat-hamisítás vétsége miatt 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 2.500.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

IV. r. vádlott jogi egyetemet végzett, egyéni ügyvédként dolgozik, havi jövedelme kb. 100-180.000,- Ft. Hajadon, élettársi kapcsolatban él **MZS-vel**, aki biztonsági igazgató. Egy kiskorú gyermekük van, most várja második gyermekét. Vagyona **helyiség3** egy hitellel terhelt lakóingatlan és egy gépkocsi. Büntetlen.

- o - o - o -

A vádlottak közül I. rendű vádlott II. rendű vádlott fia. I. rendű vádlott 2003. július 9-től a **cím7** szám alatti székhelyű **cégnév6** tagja. II. r. vádlott 2008. január 28. és 2009. szeptember 30. között a **cím8** szám alatti székhelyű **cégnév4** tagjaként és ügyvezető igazgatójaként szerepelt. III. rendű vádlott 2009. október 7-ig a **cím9** szám alatti székhelyű **cégnév7** alapító tagja volt, míg IV. rendű vádlott ügyvédként dolgozik.

A vádlottak az alábbi cselekményeket követték el:

A **cégnév5** és jogutódja, a **cégnév2** a 2008. évtől a kereskedelmi üzletforgalmának a növelésére, az ezen feladatot ellátó alkalmazottjai révén országszert felkutatott olyan beépítetlen telkekből álló, összefüggő nagyobb területeket, melyek alkalmasak arra, hogy azokon a felvásárlásukat követően kereskedelmi célú létesítményeket építsenek fel és működtessenek. A **cégnév2** az erre alkalmas ingatlanok felkutatásánál és felvásárlásánál több esetben gyakorlati nehézségekbe ütközött, így az áruházlánc összefüggő ingatlanok nagy területen történő felvásárlására irányuló szándéka árfelhajtó hatással bírt, ami jelentősen megnehezítette a felvásárolni kívánt ingatlantulajdonosokkal való megegyezést. A **cégnév2** ilyen esetekben a felvásárolni kívánt területen lévő ingatlanok tulajdonosaival való tárgyalások lefolytatására és az ingatlanok közvetítőként történő felvásárlására több ízben bízott meg más cégeket. A cég vezetése a 2008. évben került kapcsolatba I. rendű vádlottal, aki a 2008-2009. év folyamán a cég igazgatóságának a megbízására **helyiség3**, a **helyiség4** és a **helyiség5-ön** létesítendő áruházak alapterületeként szolgáló ingatlanok felvásárlásában működött közre.

I. rendű vádlott munkatársaként **tanú2** kereste meg az ingatlanok tulajdonosait, aki előzetesen felmérte az ingatlanok eladására irányuló szándékukat, majd ezt I. rendű vádlott felé közvetítve vele együtt maga is részt a tulajdonosokkal való tárgyalásokon, ahol a vételárra vonatkozó egyezséget minden esetben I. rendű vádlott kötötte meg. I. rendű vádlott megbízása alapján az adásvételi szerződéseket IV. rendű vádlott készítette el, aki így az eladókkal való egyeztetésekben maga is részt vett, majd a szerződések aláírását követően intézte a tulajdonjog változásának a földhivatalnál történő bejegyzését. IV. rendű vádlott ügyvédként közreműködött a vételár kifizetésének a rendezésében, melyet követően a megvett ingatlanokat **tanú2** vette át.

I. rendű vádlott az ingatlanok felvásárlását az irányítása alatt álló cégek, így a **cégnév3** és a **cégnév4** révén intézte, melyekben vezető tisztséget nem látott el, azokban tulajdonosi-tagi érdekeltsége sem volt. A **cím8** szám alatti székhelyű **cégnév4** ügyvezető igazgatójaként szereplő II. rendű vádlott a cég működtetésénél, s így az ingatlan adásvételi szerződések aláírásánál. rendű vádlott utasításainak megfelelően járt el, aki ezáltal a vádbeli időszakban a **cégnév4** működését ténylegesen maga irányította, II. rendű vádlott vezető tisztségének a 2009. szeptember 30-án történt megszűnését követően is.

A **cím10** szám alatti székhelyű **cégnév3**-t a Pest Megyei Bíróság, mint Cégbíróság 2008. május 28-án jegyezte be a cégnyilvántartásba, a cég ügyvezetőjeként **tanú4** szerb állampolgár, míg tagként az Amerikai Egyesült Államokban Wyoming állambeli székhellyel bejegyzett **cégnév3** cég szerepelt. **tanú4** szerb állampolgár létező személy, azonban Magyarországon sosem tartózkodott, a személyi adataival az eljárás során ismeretlenül maradt személy élt vissza, aki a cég alapításánál és annak bejegyzéséhez a személyazonosságának az igazolására a **tanú4** nevére kiállított, 02912271 sorszámú hamis szerb útlevelet használta fel.

Az ingatlantulajdonosokkal kötött adásvételi szerződéseket vevőként a **cégnév3** nevében az eljárás során ismeretlenül maradt személy, a magát **tanú4** szerb állampolgárként kiadó személy, míg a **cégnév4** nevében II. rendű vádlott írta alá, azonban erre sosem a szerződés eladó általi aláírásával egy időben került sor, hanem már azt megelőzően vagy azt követően. A **cégnév2**I. rendű vádlott számára előzetesen meghatározta, hogy az egyes projektekhez kapcsolódó ingatlanok egy csomagban történő megvásárlására mekkora összegű ráfordítást teljesít, ezen összeghatáron belül I. rendű vádlott maga állapodott meg az ingatlantulajdonos eladókkal a vételárban, melynek kifizetésére a **cégnév2** által folyósított pénzüsszegeből került sor. Az eladó magánszemélyekkel a **cégnév3** és a **cégnév4** nevében kötött szerződések teljesítését követően I. rendű vádlott az érintett ingatlanokat ezen cégek neve alatt a **cégnév5** és jogutódja, a **cégnév2** részére az előzetesen megegyezett áron értékesítette tovább úgy, hogy az első és a második adásvételi szerződésben kikötött vételár különbözetének a terhérel. rendű vádlott gondoskodott az ingatlanok tereprendezéséről.

I. rendű vádlott az ingatlanoknak a **cégnév3** és a **cégnév4** nevében a **cégnév5** és a **cégnév2** részére történő értékesítésére ugyanakkor úgy kerített sort, hogy a vételár részeként felszámolt értékesítést terhelő általános forgalmi-adó bevallására és befizetésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget. Az így be nem vallott és be nem fizetett, és az adóhatóság elől elvont adót I. rendű vádlott II. rendű és III. rendű vádlottak, továbbá a jelenleg szökésben lévő **tanú5** szír állampolgár segítségével idegenítette el, az alábbiak szerint:

1.)

I. rendű vádlott a **cégnév3** cég felhasználásával ingatlanok felvásárlásában, majd továbbértékesítésében az alábbi esetekben működött közre:

1/a.)

A **cégnév2** igazgatósága 2008. április 2-án hagyta jóvá a **helyiség6** által határolt területtel kapcsolatos projekttervet, mely 665.000.000,- Ft-os projektérték meghatározásán belül a **helyiség7** ingatlan megvásárlására 250.000.000,- Ft-ot irányzott elő. I. rendű vádlott az ingatlant a **cégnév3**-t felhasználva vásárolta meg és értékesítette tovább a **cégnév2** részére, az alábbiak szerint:

I. adásvételi szerződés kelte tulajdonjog bejegyzésének dátuma / szerződő felek / szerződés tárgya	I. adásvételi szer- ződésben kikötött vétélár	II. adásvételi szerződés dátuma / szerződő felek	II. adásvételi szerződésben kikötött bruttó vétélár / nettó vétélár / <u>általános forgalmi-adó összege</u>
2008. május 29. tanú3 / cégnév3 helyiség7. , helyiség6 5962 m2, kivett beépítetlen terület	35.000.000,- Ft nettó vétélár	2008. június 5. cégnév3 / cégnév2	288.000.000,- Ft 240.000.000,- Ft 48.000.000,- Ft

A **cégnév2** a második adásvételi szerződésben kikötött bruttó vétélár két részletként 2008. június 11-én és 2008. június 12-én egyaránt 144.000.000,- Ft-ot utalt át **cégnév3 pénzügyintézet1**-nél számon vezetett bankszámlájára. A bankszámlát az eljárás során ismeretlenül maradt, magát **tanú4** szerb állampolgárként kiadó személy 2008. május 23-án nyitotta meg, afelett 2008. május 28-tól a meghatalmazása alapján a jelenleg szökésben lévő **tanú6** szír állampolgár is rendelkezési joggal bírt. A **cégnév2** által átutalt pénzből **tanú6** rendelkezésére 2008. június 11-én 23.000.000,- Ft-ot, majd 2008. június 12-én 12.000.000,- Ft-ot utaltak át **tanú3** bankszámlájára. A pénz fennmaradó részeként a bankszámláról **tanú5** 2008. június 11-én 120.000.000,- Ft-ot, majd 2008. június 12-én 132.000.000,- Ft-ot vett fel készpénzben, melyeket I. rendű vádlottnak juttatott el.

A magát **tanú4**ként kiadó személy és **cégnév3** működését ténylegesen irányító I. r. **vádlott** közreműködésével az általános forgalmi-adóról szóló 2007. évi CXCVII. törvény 142. § (1) bekezdés a.) pontban írt szabályt megszegve 2008. év II. negyedévére vonatkozóan, 2008. július 20. napjáig az ügylet után a **cím4** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság előtt az értékesítést terhelő általános forgalmi-adó bevallására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, melynek révén az általános forgalmiadó-bevétel a 2008. év II. negyedévre 48.000.000,- Ft-tal csökkent.

1/b.)

A **cégnév2** jogelődje, a **cégnév5** igazgatósága 2008. szeptember 12-én hagyta jóvá a **helyiség4.-i** projekttervet, mely 580.000.000,- Ft-os projektérték meghatározásán belül ingatlanok megvásárlására 521.000.000,- Ft-ot irányzott elő. I. r. **vádlott** az ingatlanokat a **cégnév3**-t felhasználva vásárolta meg és értékesítette tovább a **cégnév5** részére, az alábbiak szerint:

I. adásvételi szerződés kelte tulajdonjog bejegyzésének dátuma / szerződő felek / szerződés tárgya	I. adásvételi szer- ződésben kikötött vétélár	II. adásvételi szerződés dátuma / szerződő felek	II. adásvételi szerződésbe n kikötött bruttó vétélár / nettó vétélár / <u>általános forgalmi-adó összege</u>
--	--	--	--

2008. július 31. egyéb érdekelt 8 / cégnév3 1407 m2 kivett beépítetlen terület	37.000.000,- Ft nettó vételár	2008. október 1. cégnév3 / cégnév5	102.000.000,- - Ft 85.000.000,- Ft <u>17.000.000,- Ft</u>
2008. július 31. tanú6 cégnév3 cím cím1215 m2 kivett lakóház	42.000.000,- Ft nettó vételár	2008. október 2. cégnév3 / cégnév5	102.000.000,- - Ft 85.000.000,- Ft <u>17.000.000,- Ft</u>
2008. augusztus 7. tanú7 / cégnév3 cím cím4 1162 m2 kivett beépítetlen terület	27.000.000,- Ft nettó vételár	2008. október 3. cégnév3 / cégnév5	114.000.000,- - Ft 95.000.000,- Ft <u>19.000.000,- Ft</u>
2008. augusztus 28 tanú8 / cégnév3 cím cím3 1518 m2 kivett lakóház	47.000.000,- Ft nettó vételár	2008. szeptember 30. cégnév3 / cégnév5	125.000.000,- - Ft nettó vételár fordított adózással, így a cégnév3 a vételár részeként általános forgalmi adót nem számított fel

A **cégnév5** a második adásvételi szerződésben kikötött bruttó 443.000.000,- Ft összegű vételár részeként 426.000.000,- Ft-ot két részletben utalt át **cégnév3** egyéb érdekelt 5 él számlaszám2 számon vezetett bankszámlájára. A bankszámlát az eljárás során ismeretlenül maradt, magát **tanú4** szerb állampolgárként kiadó személy 2008. október 3-án nyitotta meg, afelett **tanú4** és **tanú6** bírt rendelkezési joggal. A **cégnév5** által 2008. október 10-én átutalt 187.000.000,- Ft-ból **tanú6** 2008. október 14-én 186.500.000,- Ft-ot készpénzben felvett. A vevő által második részletként 2008. november 14-én átutalt 239.000.000,- Ft-ból **tanú6** 2008. november 20-án 205.000.000,- Ft-ot a **cégnév3** amerikai cég **pénzintézet3** szlovákiai cégénél vezetett számlaszám1 számú bankszámlájára utalt tovább, míg 2008. november 25-én készpénzben 34.000.000,- Ft-ot felvett. **tanú6** a 2008. október 14-én és 2008. november 25-én készpénzben felvett összeget I. rendű vádlottnak adta át, aki azt részben a magánszemély eladók kifizetésére fordította.

A magát **tanú4**ként kiadó személy és **tanú6** a **cégnév3** működését ténylegesen

irányító **I. r. vádlott** közreműködésével az általános forgalmi-adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 142. § (1) bekezdés a.) pontban írt szabályt megszegve 2008. év IV. negyedévére vonatkozóan, 2009. január 20. napjáig az ügyletek után a **cím4** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság előtt az értékesítést terhelő általános forgalmi-adó bevallására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, melynek révén az általános forgalmiadó-bevétel a 2008. év IV. negyedévre 53.000.000,- Ft-tal csökkent.

Az értékesítést terhelő általános forgalmiadó-bevallási és befizetési kötelezettség elmulasztása folytán az általános forgalmiadó-bevétel I. rendű vádlott cselekményei és közreműködése révén a 2008. év II. és IV. negyedévére összesen 101.000.000,- Ft-tal csökkent.

1/c.)

A **cégnév3**, a működését ténylegesen irányító **I. r. vádlott** közreműködésével a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 6. § (1) bekezdését megszegve 2008. évre, 2009. május 31. napjáig a **cím4** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság előtt társasági nyereségadó-bevallást nem tett, így az ingatlanok beszerzésén és továbbértékesítésén alapuló adózás előtti eredményre vonatkozó bevallási kötelezettség elmulasztásával a társaságiadó-bevételt a 2008. évre 70.720.000,- Ft-tal csökkentette.

2.)

II. rendű vádlott I. rendű vádlott rábírására a **cégnév4**ben 2008. január 28. napjától fennálló üzletrész-tulajdonát 2009. szeptember 30-án színlelt adásvételi szerződéssel értékesítette **tanú6** szír állampolgár részére, aki a tulajdonjog átruházásában közreműködő **tanú9** ügyvéd előtt személyazonosságát nem létező személyként a **tanú10** nevére kiállított hamis személyazonossági igazolvánnyal és lakcímkártyával igazolta. A cselekmény révén II. rendű vádlott és **tanú6** közreműködött abban, hogy a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság 2009. október 27-én kelt Cg. 01-09-927601/2. számú végzésével 2009. szeptember 30. napjától **tanú10**t a **cégnév4** ügyvezető igazgatójaként és tagjaként, továbbá a **cím11** szám alatti címet a társaság székhelyeként a cégnyilvántartásba bejegyezze, mellyel abba így valótlan adatok kerültek. A cselekményben I. rendű vádlott oly módon működött közre, hogy a 2009. szeptember 30-án kelt üzletrész átruházási szerződést tanúként aláírta.

3.)

I. rendű vádlott a **cégnév4** cég felhasználásával a 2008. év IV. negyedévére vonatkozóan a **helyiség4.-i** projektben, majd a 2009. év III. negyedévére a **helyiség5.-ön** projektben ingatlanok magánszemélyektől történő felvásárlásával, majd a **cégnév5** és a **cégnév2** részére való továbbértékesítésében az alábbi esetekben

működött közre úgy, hogy az ingatlanok megvételéről és értékesítéséről, a gazdasági társaság tevékenységéről a szerződések aláírása folytán **II. r. vádlott** is tudomással bírt, ezek során **I. r. vádlott** utasításai szerint járt el.

3/a.)

I. rendű vádlott a **cégnév5** megbízására a 2008. év IV. negyedévében az I/a.) és 1/b.) vádpontban írt cselekményekhez kapcsolódóan a **helyiség4.-i** projektben további egy ingatlan felvásárlásával vett részt.

I. adásvételi szerződés kelte / tulajdonjog bejegyzésének dátuma / szerződő felek / szerződés tárgya	I. adásvételi szerződésben kikötött vételár	II. adásvételi szerződés dátuma / szerződő felek	II. adásvételi szerződésben kikötött bruttó vételár / nettó vételár / <u>általános forgalmi-adó összege</u>
2008. november 25. tanú11 / cégnév4 cím cím3 1242 m2 kivett beépítetlen terület	52.000.000,- Ft nettó vételár	2008. december 10. cégnév4 / cégnév5	120.600.000,- Ft 100.500.000,- Ft 20.100.000,- Ft

A **cégnév5** vevő a bruttó vételár összegét 2008. december 15-én utalta át IV. rendű vádlott **pénzintézet1**-nél vezetett számlaszám2 számú ügyvédi letéti számlájára, ahonnan a pénzt I. rendű vádlott felvette és azt részben a magánszemély eladó kielégítésére fordította. I. rendű vádlott utasítására - **II. r. vádlott** által is tudottan - **tanú1**, a **cégnév4** könyvelője - aki a **cím3** szám alatti ingatlan **cégnév5** részére történt értékesítéséről tudomással nem bírt - a **cégnév4** 2008. IV. negyedéves bevallásában az ingatlan értékesítése kapcsán felmerült értékesítést terhelő áfát nem tüntette fel, a **cím4** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságához elektronikus úton 2009. március 20. napján nullás bevallást nyújtott be, melynek révén az általános forgalmiadó-bevétel a 2008. év IV. negyedévre 2.830.000,- Ft összegű levonható adó előző időszakról történt átvezetésének a beszámításával **17.267.000,- Ft-tal csökkent.**

3/b.)

A **cégnév2** igazgatósága 2008. augusztus 15-én hagyta jóvá a **helyiség8** által érintett területekkel kapcsolatos **helyiség5-ön** projekttervet, mely 2.300.000.000,- Ft-os projektérték meghatározásával 18-23 ingatlan felvásárlására 1.300.000.000,- Ft összegű ráfordítás teljesítését irányozta elő azzal, hogy az ingatlanok felvásárlására más céget bízna meg. A jóváhagyott projektterv az ingatlanok felvásárlására előlegként 330.000.000,- Ft-ot biztosít oly módon, hogy azt a I. rendű vádlottal kapcsolatban álló **alapítvány1** tulajdonát képező **cím5** szám alatti ingatlanra kötött elővásárlási szerződés alapján mint díjelőleget folyósítják. A projektterv előirányozta, hogy az előleg biztosítékaul a pásztói ingatlanra, illetőleg a I. rendű vádlott által értékarányosan állított másik ingatlanra zálogjogot jegyeznek be, így I. rendű vádlott az érdekeltségébe tartozó **cégnév1** tulajdonát képező, **cím12** szám alatti ingatlant jelölte meg, melyre így a 330.000.000,- Ft előleg biztosítékaul 2008.

szepember 24-én a zálogjogot bejegyezték.

A **cégnév2** megbízására és a cég által az előbbieken említettek szerint biztosított forrásokból I. rendű vádlott a **helység5-ön** projekthez kapcsolódóan a **cégnév4t** felhasználva vásárolta meg az ingatlanokat és értékesítette tovább a **cégnév2** részére, az alábbiak szerint:

I. adásvételi szerződés kelte, tulajdonjog bejegyzésének dátuma / szerződő felek / szerződés tárgya	I. adásvételi szerződésben kikötött vételár	II. adásvételi szerződés dátuma / szerződő felek	II. adásvételi szerződésben kikötött bruttó vételár / nettó vételár / általános forgalmi-adó összege
2008. december 1. tanú12 / cégnév4 cím cím 549 m2 kivett beépítetlen terület	35.000.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2008. december 17. tanú13 / cégnév4 cím cím 565 m2 kivett beépítetlen terület	37.500.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2008. október 30. tanú14 / cégnév4 cím cím m2 kivett beépítetlen terület	65.000.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2008. november 13. tanú15 / cégnév4 cím cím hrsz. cím 557 m2 kivett beépítetlen terület	30.000.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2008. október 30. tanú16 2008. december 7. tanú17 és 2009. március 13. tanú18 / cégnév4 cím 558 m2 kivett beépítetlen terület	72.500.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2008. október 29. tanú19 / cégnév4 cím 558 m2 kivett beépítetlen terület	31.500.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2009. június 16. tanú20 / cégnév4 cím 565 m2 kivett beépítetlen terület	15.000.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2009. június 16. tanú20 / cégnév4 cím 294 m2 kivett beépítetlen terület	15.000.000,- Ft nettó vételár	2009. szeptember 28. cégnév4 / cégnév2	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft

A **cégnév2** az érintett ingatlanok után felmerült bruttó 1.187.500.000,- Ft összegű vételár részeként az igazgatóság által a projekttervben jóváhagyott 330.000.000,- Ft összegű előleget a **alapítvány1** részére utalta át, ahonnan a **cégnév2** által átutalt pénzből 150.000.000,- Ft I. rendű vádlotthoz került, amely összeget I. rendű vádlott 2008. október 28. napján IV. rendű vádlott **pénzintézet1**-nél vezetett számlaszám1 számú ügyvédi letéti számlájára befizette. A **alapítvány1** a fennmaradó 180.000.000,- Ft-ot 2008. november 24. napján utalta át IV. rendű vádlott **pénzintézet1**-nél vezetett ügyvédi letéti számlájára. I. rendű vádlott 2008. november 28. napján további, ismeretlen forrásból származó 165.000.000,- Ft-ot fizetett be IV.

rendű vádlott fenti ügyvédi letéti számlájára. A I. rendű vádlott által készpénzben befizetett, illetve a **alapítvány1** által átutalt pénzt utóbb a magánszemély eladók vételárigényének a kielégítésére fordították. Az előleg felhasználásával a **cégnév2** a **cím5.** szám alatti ingatlanra vonatkozó vételi szándékától elállt.

A **cégnév2** IV. rendű vádlott letéti számlájára 2009. július 27-én a cím5 megvásárolt ingatlanok vételáraként további 220.000.000,- Ft-ot utalt át, melyet szintén a magánszemély eladók kielégítésére használtak fel.

A **cégnév2** a megvásárolt ingatlanok bruttó vételárának fennmaradó részeként 2009. október 6-án 500.000.000,- Ft-ot, majd 2009. október 8-án további 137.500.000,- Ft-ot utalt át a **cégnév4** egyéb érdekelt 5 nél vezetett számlaszám3 számú bankszámlájára. A bankszámla felett 2009. augusztus 10-től II. rendű vádlott, majd 2009. október 6-tól **tanú6** is rendelkezési joggal bírt oly módon, hogy utóbbi személy a rendelkezési jog nyilvántartásba vételénél a személyazonosságának az igazolására a számlavezető pénzügyintézet felé a **tanú10** nevére kiállított, de a saját fényképével ellátott hamis személyi igazolványt és lakcímkártyát használt fel, így a bankszámla feletti rendelkezési jogot is **tanú10** néven gyakorolhatta.

A **cégnév2** által 2009. október 6-án és 2009. október 8-án átutalt összesen 637.500.000,- Ft-ból a **cégnév4** bankszámlájáról **tanú6** magát **tanú10** néven kiadva, az aláírásának a meghamisításával 2009. október 6-án 2.000.000,- Ft-ot, majd 2009. október 7-én 3.000.000,- Ft-ot, míg II. rendű vádlott 2009. október 13-án 136.880.000 Ft-ot vett fel készpénzben, mely pénzüsszegeket mindketten I. rendű vádlottnak adták át.

tanú6 I. rendű vádlott utasítására **tanú10** néven, a nem létező személy aláírásának a meghamisításával 2009. október 7-én a **cégnév4** egyéb érdekelt 5 nél vezetett bankszámlájáról III. rendű vádlott **pénzügyintézet4**nél vezetett számú bankszámlájára 98.000.000,- Ft-ot, illetőleg az **cégnév7** szintén a **pénzügyintézet4**nél vezetett számú bankszámlájára egyidejűleg további 200.000.000,- Ft-ot utaltatott át úgy, hogy az utóbbi bankszámla felett a cég ügyvezető igazgatójaként szintén III. rendű vádlottnak volt rendelkezési joga.

I. rendű vádlott utasítására II. rendű vádlott a **cégnév4** bankszámlájáról 2009. október 9-én további 196.331.000,- Ft-ot utaltatott át III. rendű vádlott egyéb érdekelt 5 -nél vezetett számú bankszámlájára.

III. rendű vádlott az összesen átutalt 494.331.000,- Ft-ból 2009. október 13-án a egyéb érdekelt 5 nél vezetett számú bankszámlájára átutalt pénzből 196.000.000,- Ft-ot, míg 2008. október 15-én az **cégnév7** **pénzügyintézet4**nél vezetett számú bankszámlájára átutalt 200.000.000,- Ft-ot, illetőleg a **pénzügyintézet4**-nél vezetett számú bankszámlájára átutalt pénzüsszegeből 97.000.000,- Ft-ot (összesen 493.000.000,- Ft) készpénzben vett fel, melyből a 2009. október 13. napján felvett 196.000.000,- Ft egy **A. K.** szír állampolgár nevére bérelt, de egy **CY**

szír állampolgár által is hozzáférési jogosultsággal bíró, az **pénzintézet2 cím6** szám alatti fiókjának 336-os értékmegőrző széfijében került elhelyezésre még aznap, 12 óra 56 perckor. A többi pénzt, 297.000.000,- Ft-ot III. rendű vádlott I. rendű vádlottnak adta át.

A 2009. szeptember 30-tól továbbra is ténylegesen I. r. **vádlott** által irányított **cégnév4** II. r. **vádlott** által is tudottan az általános forgalmi-adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 142. § (1) bekezdés a.) pontban írt szabályt megszegve a 2009. év III. negyedévre vonatkozóan, 2009. október 20. napjáig a **cím13** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság előtt az értékesítést terhelő általános forgalmi-adó bevallására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget.

II. r. **vádlott** ugyanis továbbra is közreműködött az ingatlan adásvételi szerződéseknek a **cégnév4** nevében történt aláírásában, valamint a be nem vallott és be nem fizetett értékesítést terhelő általános forgalmi-adót is tartalmazó bruttó vételár részeként összesen 333.331.000,- Ft készpénzben történő felvételében, illetőleg III. rendű vádlotthoz történő továbbutalásában.

Mindezek révén a bevallási kötelezettség elmulasztásával a **cégnév4**, illetőleg I. r. **vádlott** és II. r. **vádlott** ak az általános forgalmiadó-bevételt a 2009. év III. negyedévre 237.500.000,- Ft-tal csökkentették.

III. rendű vádlott az **tanú6** és II. r. **vádlott** által teljesített átutalásokhoz a rendelkezése alatt álló bankszámláknak a rendelkezésre állításával, továbbá az átutalt vételárrészletek készpénzben történő felvételével és I. r. **vádlott** részére történő átadásával a be nem vallott és be nem fizetett értékesítést terhelő általános forgalmi-adó elidegenítése, s így annak az adóhatóság előli eltitkolásának az elősegítése végett szándékosan segítséget nyújtott. III. rendű vádlott közreműködésével az általános forgalmiadó-bevétel a 2009. év III. negyedévre 123.582.750,- Ft-tal csökkent.

3/c.)

I. r. **vádlott** a **cégnév4** felhasználásával az érdekeltiségébe tartozó **cégnév6**-nek további kettő ingatlant értékesített tovább azok megvásárlását követően, az alábbiak szerint:

I. adásvételi szerződés kelte tulajdonjog bejegyzésének dátuma / szerződő felek / szerződés tárgya	I. adásvételi szer- ződésben kikötött vételár	II. adásvételi szerződés dátuma / szerződő felek	II. adásvételi szerződésben kikötött bruttó vételár / nettó vételár / általános forgalmi-adó összege
2008. október 30. tanú22 , tanú24 / cégnév4 cím14 589 m2 kivett beépítetlen terület	62.000.000,- Ft nettó vételár	2009. október 13. cégnév4 / cégnév6	62.500.000,- Ft 50.000.000,- Ft 12.500.000,- Ft
2008. október 30. tanú24 ,	10.000.000,- Ft	2009. október 13.	8.000.000,- Ft nettó

tanú25 / cégnév4 cím14 544 m2 kivett beépítetlen terület	nettó vételár	cégnév4 / cégnév6	vételár, a fordított adózás révén ez eladó a vételár részeként értékesítést terhelő általános forgalmi-adót nem számolt fel.
---	---------------	-------------------	--

A 2009. szeptember 30-tól továbbra is ténylegesen I. r. **vádlott** által irányított **cégnév4** II. r. **vádlott** által is tudottan - miután továbbra is közreműködött az ingatlan adásvételi szerződéseknek a **cégnév4** nevében történt aláírásában - az általános forgalmi-adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 142. § (1) bekezdés a.) pontban írt szabályt megszegve a 2009. év IV. negyedévre vonatkozóan, 2010. január 20. napjáig a **cím13** szám alatti székhelyű APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság előtt az értékesítést terhelő általános forgalmi-adó bevallására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget.

Mindezek révén a bevallási kötelezettség elmulasztásával a **cégnév4**, illetőleg I. r. **vádlott** és II. r. **vádlott** ak az általános forgalmiadó-bevételt a 2009. év IV. negyedévre 12.500.000,- Ft-tal csökkentették.

Az értékesítést terhelő általános forgalmiadó-bevallására és befizetésére vonatkozó kötelezettség elmulasztása folytán az általános forgalmiadó-bevétel a **cégnév4**, illetőleg I. rendű és II. r. **vádlott** ak cselekményei révén a 2009. év III. és IV. negyedévére összesen 250.000.000,- Ft-tal csökkent.

3/d.)

A ténylegesen I. r. **vádlott** irányítása alatt álló **cégnév4** 2009. június 1-jén - II. r. **vádlott** által is tudottan - az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságánál benyújtott valótlan tartalmú társasági nyereségadó-bevallásban a **cím15** ingatlan megvételéből és továbbértékesítéséből származó eredmény után a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 6. § (1) bekezdését megsértve bevallást nem tett. Az erre vonatkozó cselekmény révén, az adózás előtti eredmény adóhatóság elől történő eltitkolásával a **cégnév4**, illetőleg I. rendű és II. r. **vádlott** a társasági nyereségadó-bevételt a 2008. évre 7.758.000,- Ft-tal csökkentette.

4.)

I. r. **vádlott** a **alapítvány1**től a **cím5.** szám alatt lévő ingatlanra a **cégnév2**-vel kötött adásvételi előszerződés ellenértékeként átvett pénzből 2008. október 28-án 150.000.000,- Ft-ot IV. rendű **vádlott pénzügyintézet1**-nél vezetett ... számú ügyvédi letéti számlájára készpénzben, míg az alapítvány átutalással 2008. november 24. napján 180.000.000,- Ft-ot fizetett be, mely összegek eredetére és jogcímére a **tanú26** közjegyző által 2008. szeptember 15. napján kiállított, a **alapítvány1**, a

cégnév1 és a **cégnév2** között létrejött jelzálogszerződésről szóló közjegyzői okirat került bemutatásra.

I. r. vádlott 2008. november 28-án azonban további, ismeretlen forrásból származó 165.000.000,- Ft-ot úgy fizetett be **IV. rendű vádlott pénzügyintézet1**-nél vezetett ... számú ügyvédi letéti számlájára készpénzben, hogy ennek során a befizetés jogcímét és a pénz feletti rendelkezésre kapott meghatalmazását, valamint annak eredetét nem igazolta. Az ügyvédi letéti számlára történő befizetés módja és annak összege alapján, továbbá a jogcím és a rendelkezési jog igazolásának hiányában **IV. rendű vádlottat** ügyvédi tevékenységet végző személyként a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény 1. § (1) bekezdés m.) pontja és 23. § (1) bekezdésére a Pest Megyei Ügyvédi Kamara felé bejelentési kötelezettség terhelte, melynek a teljesítését ezen összeg tekintetében elmulasztotta.

- o - o - o -

A bíróság a tényállást **I. r. vádlott** , **II. r.**, **III. r.** és **IV. r. vádlott** ak, a tárgyaláson meghallgatott tanúk, az ügyész indítványára felolvasott tanúvallomások, **szakértő1** igazságügyi könyvszakértő vallomása, valamint a tárgyaláson is ismertetett - köztük a könyvszakértői vélemény, a titkos információszerzés eredményeként született, valamint bűnjelként is lefoglalt - iratok tartalma alapján mérlegeléssel állapította meg.

I. r. vádlott a bűnösségét mindvégig tagadta. A nyomozásban élt a hallgatás jogával és nem tett vallomást. Az első tárgyaláson tett - később egyes részleteiben aztán az éppen felmerült bizonyítékokhoz igazodóan módosított - vallomásának, majd észrevételeinek lényege alapvetően az volt, hogy egyik cégben - különösen a **cégnév3**-ben - sem volt tényleges irányító személy, ő csupán az arabok irányítása szerint járt el, arról, hogy sem a **cégnév3**, sem a **cégnév4** nem tettek adóbevallást nem tudott, a **cégnév4**t pedig az arabok nyomására adták el, tagadta, hogy neki az arabok bármilyen pénzt adtak volna és, hogy **tanú6** nevű személyt ismerne, tőle pénzt kapott volna.

Elmondta, hogy a **cégnév2**-vel illetőleg annak jogelődjével már 2005-2006. években kapcsolatba került egy **helység8**, egyházi tulajdonban állt ingatlanokkal kapcsolatos közvetítés folytán. Állítása szerint ennek sikeres lebonyolítása után a **cégnév2** vezetősége kérte fel őt 2007. évben arra, hogy ha bárhol tud ingatlanokat - akár egyháziakat is - akkor jelezze a **cégnév2**-nek, mert ingatlanokat vásárolnának. Miután bemutatott a **cégnév2**-nek több lehetséges ingatlant, látta, hogy milyen ingatlanok jöhetnek szóba és realizálódhat is több ingatlan vásárlás a **cégnév2** részéről, amelyek azonban olyan nagyságrendűek és mennyiségűek voltak, amire az ő személyes tőkéje nem volt elég. Így került kapcsolatba arabokkal, akikről pénzt kívánt kölcsönkérni arra az esetre, ha lesz olyan ügylet, amit ő nem tud megfinanszírozni. Így jött képbe az arabok **cégnév3** cége; az arabok azt mondták

neki, hogy csak úgy adnak bizalmat neki, ha „részt vesznek az ügyletben, de pénzt nem adnak, az ügyleteket az ő cégükön keresztül bonyolítsa”. Állítása szerint ő a cégben egy ingatlanközvetítőként dolgozott csak magasabb ügynöki jutalék mellett, meghatalmazása sem volt tőlük, a bankszámla felett sem volt rendelkezési jogosultsága. Egy fél év után azonban elégedetlen volt, hogy bár a munkát ő végzi, a nyereség nem nála jelenik meg, ezért újból kölcsönkért az araboktól 2008. év végén.

Ugyanakkor azt is elmondta, hogy az ingatlan ügyletekre hozta létre a **cégnév4t** 2008. januárjában, és „azért nem szerette volna eladni, mert évekig tartó ügyletekben gondolkodott a **cégnév2-vel**”. A kölcsönt az araboktól már eredetileg is ehhez a céghez kérte, de mivel azok nem adtak átmenetileg került képbe a **cégnév3**-ben való ingatlanközvetítői munkája. A kölcsönt 2008. október-november környékén kérte újból a **cégnév4** részére, azért mert a **cégnév2** kitalálta, hogy nem veszik meg tőle a **helység5-ön** ingatlanokat csak úgy, ha lebontják az ott lévő épületeket, rendezik a terepet, amely munkálatok állítása szerint mintegy 40-50 millió Ft-ot tettek ki. Ily módon ezeket az ingatlanokat 2009. január-február helyett csak később szeptember-október tudta csak értékesíteni a **cégnév4** a **cégnév2**-nek. Állítása szerint már 2009. nyarán nagyon izgultak az arabok, hogy visszakapják-e a pénzüket, garanciát kértek tőle, a helyszínt is állítása szerint megtekintették és már nyáron azt kérték tőle az arabok, hogy csak akkor érzik magukat biztonságban, illetve a pénzüket, ha átíratja rájuk a céget. Ő nem akarta a **cégnév4t** eladni hiszen „egy milliárdos forgalma volt, pályázatoknál, banki hiteleknel, munkálatoknál nagy tőkeértéket jelentett”. Végül mégis belement a cég eladásába, mert így megállt a kölcsönkért pénzre a kamat „ketyegése” és ha tovább csúszik az ügylet, akkor arra az időre sem kell már kamatot fizetnie. A **cégnév4** eladását állítása szerint teljesen az arabok intézték, amikor mondták, akkor ő odament **II. r. vádlott** al és „azt csinálták amit mondtak”. Hogy a cégeladás után a cég nem tett adóbevallást nem volt tudomása. Állította, hogy nem ő irányította a **cégnév4t**, hanem az arabok és tulajdonképpen őket (őt és **II. r. vádlottat**) is, az arabok mondták, hogy hova menjenek, mi hogyan történjen. Az arabok kérésére került 2009. nyarán át a **helység3-i pénzüintézet1-ből** az arabok bankjához, a egyéb érdekelt 5hoz a **cégnév4** bankszámlája is.

A 2009. október 13-i (3/b. pont) egyéb érdekelt 5ből történt 136.880.000,- Ft pénzfelvételről is azt állította, hogy az arabok felhívására került sor, mivel az arabok papírjaival valami gond volt, ezért nem tudták a pénzt felvenni és őket kérték meg erre. Ugyanis **II. r. vádlott** ekkor még ügyvezetője volt a cégnek, mivel a cég eladása után még elszámolási vitájuk volt az arabokkal és ő kérte, hogy egy darabig még a **II. r. vádlott** a cég ügyvezető maradjon. Ezen túlmenően a cég eladását követően semmilyen pénzeket ők nem utaltak, nem vettek fel, neki semmilyen pénz nem lett átadva, illetve nem kapott pénzt az araboktól.

Az első tárgyalási vallomásában azt is állította, hogy a **cégnév3** esetében az ingatlan tulajdonos eladókkal - mivel ő csak „ügynökként dolgozott” - nem ő állapodott meg a vételárban, és az ingatlanok **cégnév2**-nek értékesítését sem ő

intézte, hanem ezeket **tanú4** intézte a **cégnév3**-ben.

II. r. vádlott al összefüggésben elmondta, hogy vele mindent egyeztetett, megbeszélte, ha valamilyen üzleti kérdés volt, azt még azelőtt megbeszélte édesanyjával, a **II. r. vádlottal**, hogy az ügyvédhez, **IV. r. vádlott** hoz mentek volna.

Elmondta még, hogy a **II. r. vádlottól** a **cégnév4** részéről és a **cégnév1** esetében is szabályos meghatalmazása volt az ügyintézésre, az APEH-nél való eljárásra.

Védekezésében hivatkozott még arra is, hogy a **cégnév4** az illetékfizetési kötelezettségeknek az ingatlanok után eleget tett, már csak ezért sem állhatott szándékában az adózási kötelezettségek elmulasztása.

Volt olyan nyilatkozata is, hogy valóban saját kockázatára is vett ingatlanokat, azokat egybevont és ha kellett, akkor a bontási munkákat is elvégezte. Később a **helység5-ön** ingatlanok kapcsán már azt is állította, hogy a bontási költségek nettó 60 millió Ft-os, míg a 8-9 illegális bent lakó, illetőleg visszatérni szándékozó család miatt egy security-s cég felé nettó 80 millió Ft-os költsége volt. Az ezekről szóló számlákat vallomása szerint a **cégnév4** eladásakor átadta az arabok részére. Arra viszont nem kívánt válaszolni, hogy a bontási munkákat milyen cégek végezték.

A **cégnév4** adóbevallásaival összefüggésben arra hivatkozott, hogy azért nem adott be 2009. I. és II. negyedévekre bevallást a cég, mert abban a tudatban voltak, hogy éves bevallók, azt megelőzően pedig azért nem, mert nem volt bevétel oldaluk, illetve a **cégnév4** első tevékenysége 2008. utolsó negyedévében volt és mivel 100 millió Ft-os nagyságrendű kölcsönt kértek az araboktól, aminek a létét nem tudta volna igazolni, ezért állítása szerint önrevíziót akart végrehajtani. Volt azonban olyan nyilatkozata is, mely szerint a könyvelő állítása szerint automatikusan adta be a „0”-ás bevallásokat.

Mindvégig hangoztatta az eljárásban, hogy a vádbeli időszakban és azt megelőzően is (még hajós korából megalapozva) 100 milliós nagyságrendű készpénzzel, valutával rendelkezett, és ezt a folyamatos APEH vagyonosodási vizsgálatok is megerősítik.

II. r. vádlott a bűnösségét ugyancsak tagadta az eljárásban, a nyomozás során és a tárgyalás kezdeti szakaszában vallomást nem tett. A bizonyítási eljárás végén tett vallomásában elmondta, hogy külföldről hazatérése után fiával, **I. r. vádlott** al közösen alapítottak cégeket, mindent megbeszéltek, hogyan dolgozzanak tovább. A **cégnév1**t és a **cégnév4**t így alapították, ő volt az ügyvezető, **I. r. vádlott** pedig ügyintéző. Utóbbi cég ingatlanokkal foglalkozott, nagyon szépen be is indult, azonban fia, az **I. r. vádlott** belevágott egy nagy üzletbe, amihez nem volt elég pénze, de az araboktól kért és kapott. Vallomása szerint ekkor volt egy vitája is a fiával. Arról is tudomással bírt, hogy fia el kellett adja a **cégnév4**t, aminek szintén nem örült, mert „egy jól menő, felfutó vállalkozás” volt, de annyira szorongatták őket az arabok a kölcsön visszafizetésével, hogy kénytelen volt eladni nekik fia a céget.

A cég eladásának körülményeiről még elmondta, hogy ott volt az ügyvédi irodában, oda **tanú2** vitte őt el. Az ügyvéd nevére már nem emlékezett, de ott volt **I. r. vádlott** és egy arab úr is, többen voltak ott. Ő a külső szobában ült - állítása szerint azért, mert a „belső levegő nagyon zavarta” -, majd amikor szóltak neki akkor bement aláírni, miután pedig ez megtörtén haza is mehetett. Emlékezete szerint **III. r. vádlott** at látta ott, és azért **tanú2** vitte őt az ügyvédhez és nem fia az **I. r. vádlott**, mert fiának egyéb, más dolgai is voltak.

Elismerte, hogy egy ízben a **cégnév4** nevében vett fel bankban pénzt, de hogy melyik bankban és **helység9-en** vagy **helység3-on**, nem emlékezett. Elmondása szerint viszont ide is **tanú2** vitte őt, továbbá jelen volt még fia, **I. r. vádlott** és egy arab is. A pénzt az arabok akarták felvenni, de tudomása szerint valami nem volt rendben a személyazonosságukkal, ezért odavitték neki a papírokat aláírni, amivel kapcsolatban a banki ügyintéző és fia, az **I. r. vádlott** is megnyugtatta, hogy minden rendben lesz. 136 milliós összeg felvételére emlékezett, **I. r. vádlott** al együtt bementek egy fürkébe, ott megkapták a pénzt, ő hozzá sem ért, mivel fia, az **I. r. vádlott** azt egyből beletette a nála lévő táskába. Elismerte, hogy a bűnjeljegyzék 1. tétele alatt bevételezett 3-6. számmal megjelölt átutalási megbízásokon lévő aláírások tőle származnak.

Elmondta még, hogy tudomása szerint csak névrokonság van **IV. r. vádlott** édesanyjával, ténylegesen nem állnak rokonságban.

III. r. vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást, a nyomozásban tanúként és gyanúsítottként tett vallomásait tartotta fenn. Tanúvallomásában állította, hogy a **cégnév4t** és **II. r. vádlott** at nem ismeri. Az **cégnév7**ről elmondta, hogy azt abból a célból alapították, hogy ingatlannal foglalkozzon, megvegyen egy helyiséget étteremmé alakításra. **I. r. vádlott** at fényképről beazonosította és róla elmondta, hogy az **I. r. vádlott** készpénzt szokott nála váltani, azonban egy esetben 490.000.000,- Ft-ot utalt át részére. Erről az összegről azt tudta, hogy **I. r. vádlott** ól kapta, aki azt először Euróra vagy Dollárra akarta beváltani, de mivel nem volt jó éppen az árfolyam így **I. r. vádlott** meggondolta magát, ezért a bankszámláról felvette a pénzt és készpénzben azt visszaadta az **I. r. vádlott**nak. Arra, hogy a pénz miért a magánbankszámlájára és az **cégnév7** számlájára lett utalva azt mondta, hogy tartottak a nagy összegű felvétel nehézségétől, illetőleg azért, mivel pénzváltóként dolgozott tudta, hogy hol van jó árfolyam a váltáshoz, és a cégnek utalást azt indokolta, hogy így jobb árfolyamot lehetett elérni. Alapvetően nem vitatta, hogy a pénz felvételére azután került sor, hogy az **cégnév7t** eladta. A cég eladását azzal indokolta, hogy nem sikerült az éttermet megnyitni, tudomása szerint a céget egy arab vette meg, akiről azonban semmit nem tudott mondani. A pénzfelvételt pedig azzal indokolta, hogy mivel a **I. r. vádlott** által utalt pénz nem a cég új tulajdonosát illette, hanem az **I. r. vádlott**at, ezért vette ő fel és adta vissza azt **I. r. vádlott** nak. **tanú6** nevét ismerősnek vélte, de nem tudta megmondani, hogy hol hallotta.

Gyanúsítottkénti kihallgatásakor fenntartotta a tanúként előadottakat és továbbra is állította, hogy nem ismerte a **cégnév4t** és arról sem volt tudomása, hogy **I. r. vádlott** nak mi köze, milyen kapcsolata lehetett ezzel a céggel. A pénz bankban történt

felvételével kapcsolatosan még elmondta, hogy az két helyen történt, a **pénzintézet**4s a egyéb érdekelt 5nál és a pénzt még a felvétel napján átadta I. r. **vádlott** nak. Emlékezete szerint erre egy budapesti szálloda parkolójában, egy gurulós táskában került sor. Elmondta még, hogy **tanú**10 nevű személyt nem ismer.

IV. r. vádlott a bűnösségét tagadta, a nyomozásban és a tárgyaláson is vallomást tett, érdemi védekezése szerint a jogügylet valódiságáról és a pénz eredetéről meggyőződött, mivel I. r. **vádlott** átadott részére egy hiteles közjegyzői kiadmányt a pénz eredetéről. Nyomozati vallomásában mindvégig 330.000.000,- Ft I. r. **vádlott** általi átadásáról beszélt. Elmondta, hogy az ügyletben a szerződő felek a **alapítvány**1, a **cégnév**1, a **cégnév**2 és a **cégnév**2 voltak. A letétbe átvett összegek esetén eleget tett azon feltételnek, hogy az ügyfeleit beazonosította, ennek során a letevő II. r. **vádlott** volt, mint a **cégnév**1 ügyvezetője. Ugyanakkor, mivel a II. r. **vádlott**, mint megbízója már akkor is idős volt, ezért I. r. **vádlott** „közvetítette felé az ügyletet”, a gyakorlat ezért az volt, hogy nem II. r., hanem I. r. **vádlott** vitte a pénzt, amely összeg nagysága az üzleti célhoz képest sem volt kirívó. I. r. **vádlott** a **pénzintézet**1-nél történt befizetésnél a teljes összeget egy elkülönített pénztárhelyiségben fizette be az ügyvédi letéti számlára. Elmondta, hogy az ügyletek lezárulta után a letéti számlán fennmaradt pénzzel pedig elszámolt az ügyfeleinek. Tudomása szerint a készpénz befizetési banki nyomtatványon nincs is olyan rubrika, amelyen a befizetendő pénz eredetét vagy jogcímét fel kellene tüntetni, ilyet nem is kértek tőle. Megítélése szerint a jogszabályok őt, mint ügyvédet arra kötelezték, hogy a letétbe átvett összegről, a megbízás megtörténtekor győződjék meg a jogügylet valódiságáról, a pénz eredetéről és a letevő személyazonosságáról, mely feltételeknek maradéktalanul eleget tett. E nyomozati vallomását a tárgyaláson is fenntartotta.

A tárgyaláson további körülményekről is tudott viszont nyilatkozni, így arról is, hogy I. r. **vádlott** at gyermekkora óta ismeri, arról azonban nincs tudomása, hogy - a vádban írtak szerint - rokoni kapcsolatban lennének. A Muka vezetéknél ... környékén igen gyakori, ennek ellenére rokonságban nincsenek. Előadta, hogy jogi szakvizsgáját követően nem sokkal véletlenül futott össze I. r. **vádlott** al egy sport boltban. Miután elmondta az I. r. **vádlott**nak, hogy ügyvédi pályát választott, I. r. **vádlott** felhozta, hogy éppen ügyvédet szeretne váltani, ingatlan ügyletei vannak és rákérdezett, hogy elvállalná-e ezt. Mivel kezdő ügyvéd volt, az I. r. **vádlott** pedig **helység**3-on köztudomásúan vagyonos, gazdag ember hírében áll, ezért megörült a lehetőségnek és elvállalta.

Az ingatlanok vétele majd **cégnév**2 részére történő eladásával összefüggésben elmondta, hogy ő az ingatlanok vételében közreműködött, azok **cégnév**2 részére tovább adásában már nem, azokat a szerződéseket így már nem ő készítette, azok tartalmáról és így a vételárakról nem volt tudomása., ellenben a **cégnév**2-től a pénz az ő ügyvédi letéti számlájára ment, mivel I. r. **vádlott** azt jelölte meg teljesítési helyként, így arról csak ő utalt. Az ingatlanok magánszemélyektől történt felvásárlásával kapcsolatban elmondta, hogy azokban II. r. **vádlott** csak annyiban vett részt, hogy az adásvételi szerződések vele egyeztetve kerültek aláírásra, a II. r. **vádlott**at mindenről tájékoztatta, továbbá a családi viszony okán nem feltételezte,

hogy bármi is **II. r. vádlott** háta mögött történt volna.

A **cégnév3** által felvásárolt ingatlanokhoz kapcsolódóan vallomása szerint csak egy arab személlyel találkozott, **tanú4**zal, aki útlevéllal, cégkivonattal, aláírási címpéldánnyal is igazolta magát, mindezeket rendben találta. Az ingatlan adásvételi szerződéseket a **cégnév3** részéről **tanú4** írta alá, két-három alkalommal járt nála az ügyvédi irodájában. A szerződések tartalmát **tanú4** részére „angolul próbálta elmondani”, az ügyleteknek nem volt semmi akadálya. Arabokkal összefüggésben **I. r. vádlott** ól annyit tudott, hogy az **I. r. vádlott** el volt keseredve, hogy nem kapja vissza a kölcsöneit, a **cégnév3** nevére azért kellett néhány ingatlan, hogy biztosítékként szolgáljon. **I. r. vádlott** mondta neki azt is, hogy a HNS képviselője a **tanú4**. **III. r. vádlott** al viszont sosem találkozott, nem is hallott róla.

A **cégnév4**ről elmondta, hogy tudta, hogy **II. r. vádlott** volt az ügyvezetője, **I. r. vádlott** pedig „kvázi ingatlanközvetítőként járhatott el a cég képviseletében, neki voltak a kapcsolatai és ő közelítette a feleket egymáshoz”. Arról nem volt tudomása, hogy a cégnek az ingatlan adásvételeken kívül volt-e más tevékenysége, arról sem tudott, hogy a **cégnév4** bankszámlája felett ki(k)nek volt joga rendelkezni. **I. r. vádlott** tárgyalt az ingatlan tulajdonosokkal, **tanú2** a bontásokat, kiürítéseket segítette, a vételárral kapcsolatban viszont mindig **I. r. vádlott** tárgyalt, ő állapodott meg. A **helység5-ön** eladókhoz **tanú27-tel** ment ki előre egyeztetett időpontban a már kinyomtatott és egyeztetett szerződéseket aláírni az ingatlan tulajdonosokkal. Emlékezete szerint az eladók írták alá először a szerződéseket, csak ezután írta alá **II. r. vádlott**, aki az adásvételi szerződésekben csak annyiban vett részt, hogy vele egyeztetve kerültek aláírásra, a **II. r. vádlott** rendszerint **helység3** írta alá azokat, de olyan is volt, hogy elvitte aláírásra a **II. r. vádlott** részére. A szerződések tartalmát mindig **I. r. vádlott** al egyeztette, **II. r. vádlott** nak viszont mindig elmondta, hogy azokban mi van, a **II. r. vádlott**nak nem nagyon volt kérdése, hozzászólása ezekhez. Tudomása szerint **I. r. vádlott** az egyeztetéseket megelőzően mindenről tájékoztatta **II. r. vádlott** at, akinek mindenről tudomása volt, a letéti szerződést is **II. r. vádlott** írta alá, **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott** „mindig egy nevezőn voltak”. **I. r. vádlott** ról elmondta még, hogy tudomása szerint a **cégnév1**ben alkalmazott volt, egyedül a **cégnév3**-hez „nem volt köze” kényszerűségből került pár adásvételi szerződés biztosítására pár ingatlan a **cégnév3** nevére, egyébként az ingatlanokat a családi kötelék cégei vásárolták, ezek az **I. r. vádlott**nak nem voltak idegen cégek.

A tényállás 4. pontjához kapcsolódóan is elmondta még, hogy a jogszabályok mellett ismerte a Magyar Ügyvédi Kamara ajánlását is, annak megfelelően járt el, azonosította be az ügyfeleket, íratott alá pénzmosási adatlapokat, a jogi ügyletek valódiságáról minden esetben meggyőződött, számára a pénz eredete mindig is tisztázott volt. Egyébként is a pénzkifizetések egy része átutalás, másik része készpénzes volt, minden egyes eladó kielégítésre került. Meggyőződése szerint az **I. r. vádlott**al tisztességesen kötötték meg a szerződéseket, a pénzek eredete minden esetben tisztázott volt, közjegyzői okirattal, letéti és kölcsön szerződéssel alátámasztott. A **alapítvány1**on keresztül volt egy közjegyzői okirat az utalás és a készpénzes fizetés tekintetében, egy kölcsönszerződés is volt a **cégnév4** részéről, a többi pénzt pedig átutalással érkezett a **cégnév2**től.

A bíróság által a **cégnév2 részéről meghallgatott tanúk** valamennyien arról számoltak be vallomásaikban, hogy mind a **cégnév3**, mint a **cégnév4** részéről I. r. **vádlott** al álltak kapcsolatban, vele egyeztettek, ugyanakkor az ingatlanok közvetítésére, felkutatására sohasem bízták meg. Ezen kívül nyilatkoztak arról is, hogy a **cégnév2** 2008-2009-ben milyen módon tudott ingatlanokat megvásárolni az üzletlánc terjeszkedése céljához.

egyéb érdekelt 3 (3. sz.) tanú nyomozati vallomásában arról számolt be, hogy ő volt a **cégnév2** expanziós irodájának a vezetője, feladata volt többek között a az áruházak helyének keresése, az építési munkák felügyelete. I. r. **vádlott** és II. r. **vádlott** akat, valamint **tanú2** tanút ismerte. Elmondta, hogy a **cégnév2** illetőleg jogelődje a **cégnév5** 2008-2009. évben **helység5-ön**, **helység1-i** és **helység3-i** ingatlanok megvétele során volt kapcsolatban a **cégnév3-vel** és a **cégnév4-vel**. Határozottan állította, hogy mind a **cégnév3-t**, mind pedig a **cégnév4-t** I. r. **vádlott** képviselte, vele álltak kizárólag kapcsolatban, az I. r. **vádlott** intézte a szerződések előtti egyeztetéseket. II. r. **vádlott** kizárólag a szerződések aláírásakor volt jelen, őt **tanú2** vitte általában oda. **tanú2** ezen kívül tulajdoni lapokat és cégkivonatokat vitt be a **cégnév2**hez. Emlékezett továbbá arra is, hogy a **cégnév3** ügyvezetője egy külföldi személy, **tanú4** volt, aki jelen volt a szerződések aláírásakor, de nem szólt egy szót sem, így arról nem tudott nyilatkozni, hogy egyáltalán ez a személy beszélt-e magyarul. A **cégnév1** neve is ismerős volt számára, ehhez a céghez is I. r. **vádlott** at kötötte. Nyilatkozott a **cégnév8** kötött előszerződésről is, ennek során is kizárólag I. r. **vádlott** al egyeztettek, a **cégnév1 helység3-i** ingatlana volt a 330.000.000,- Ft előleg fedezete, amit később végül a **helység5-ön** ingatlanok vételárába számítottak be. Elmondta, hogy I. r. **vádlott** feladata lényegében az volt, hogy a **cégnév2** által megfelelőnek talált ingatlanokat felvásárolja az ingatlantulajdonosoktól, de azzal a **cégnév2** nem foglalkozott, hogy ezt milyen cégeken keresztül veszi és adja el, arról sem volt tudomásuk, hogy ténylegesen milyen áron vásárolta meg az ingatlanokat I. r. **vádlott** , mert a **cégnév2**-nek volt egy kalkulációja, hogy mennyit szánt egy területre.

A tárgyaláson is lényegében ugyanezeket ismételte meg, de fenntartotta a nyomozásban elmondottakat is. Ezen túlmenően nyilatkozott arról is, hogy a **cégnév2** általában milyen módon jutott az ingatlanokhoz, hogy a kinézett ingatlanokra az előterjesztéseket **tanú28** véleményezte és hagyta jóvá. A **cégnév2** közvetlenül is vásárolt ingatlanokat a tulajdonosoktól, de mivel gondot okozott a konkurensok árfelhajtása és esetenként az ingatlantulajdonosok összebeszélése is, ezért ügynökségek is ajánlottak be ingatlanokat. Arra konkrétan már nem emlékezett, hogy a **helység5-ön** ingatlanok esetében több olyan személy is lett volna, aki ott lakott, de nem volt tulajdonos és ez probléma lett volna, olyan viszont előfordult, hogy valóban már előre kértek a tulajdonostól az elvi építési engedély beszerzését.

Emlékei szerint I. r. **vádlott** al egy korábbi templom felújítás során kerültek kapcsolatba, majd ajánlotta fel az I. r. **vádlott**, hogy tud szerezni ingatlanokat a **cégnév2** részére. A tárgyaláson is megerősítette, hogy számára teljesen úgy jött le, hogy I. r. **vádlott** jogosult az általa képviselt cégek nevében eljárni, tudott a

szerződések részleteiről. Arról nem tudott nyilatkozni, hogy **tanú2** milyen minőségben járt el, de ő rendszerint a tulajdoni lapokat, térképmásolatokat iratok vitte be a **cégnév2**-hez, illetőleg **II. r. vádlott** at ő vitte a szerződések megkötéséhez, aláírásához. Azt is következetesen állította, hogy a **I. r. vádlott** al jelen volt arab személy - akiről úgy tudta, hogy az egyik cég ügyvezetője - egyáltalán nem szólalt meg, a szerződéskötéskor **I. r. vádlott** volt az, aki irányította a helyzetet, végig **I. r. vádlott** beszélt.

egyéb érdekelt 6 (4. sz.) tanú vallomásaiban elmondta, hogy **I. r. vádlott** at egy bicskei imaház építése során ismerte meg. Tudomása szerint kifejezetten nem volt megbízva **I. r. vádlott** arra, hogy vásároljon ingatlanokat a **cégnév2** részére, azonban általában **I. r. vádlott** ajánlotta az ingatlanokat, hogy azokból egybefüggő területeket lehet kialakítani áruházak céljára, de többször elutasították. Elmondása szerint az ingatlanügyletekbe részletesen nem folyt bele, azonban tudott arról nyilatkozni, hogy a **cégnév2** és a **cégnév8** kötött adásvételi előszerződést, amitől a **cégnév2** végül visszalépett. Az előleg azonban beszámításra került a **helység5-ön** ingatlanok vételárába. Az előleg jelző fedezetéül egy pásztói és egy **helység3-i** ingatlan szolgált, amiket szintén **I. r. vádlott** ajánlott fel. Határozottan állította, hogy a **cégnév3** és a **cégnév4** esetében is **I. r. vádlott** al voltak kapcsolatban, vele tárgyaltak, a szerződések aláírásakor azonban találkozott az **I. r. vádlott** édesanyjával **II. r. vádlott** al, de az **I. r. vádlott** feleségével is. Emlékezett továbbá **tanú4**ra is, akiről elmondta, hogy tudomása szerint bosnyák volt, és csak keveset beszélt, mivel nagyon törte a magyar nyelvet, ezért a szerződést ellenjegyző ügyvéd aláíratott **I. r. vádlott** al egy olyan papírt, hogy az **I. r. vádlott** lefordította neki a szerződést, hogy tudja abban miről van szó. Virágh Attiláról elmondta, hogy az **I. r. vádlott** „jobb keze” lehetett, ő is intézte az ügyeket, többször tárgyalásokon is jelen volt **I. r. vádlott** al együtt. Vallomása szerint az ingatlanok vételáráról is **I. r. vádlott** al tárgyaltak, emlékezett továbbá arra is, hogy a **helység5-ön** ingatlanok esetében voltak be nem jelentett lakók is, akiknek a helyzetét az **I. r. vádlott** oldotta meg, és emlékei szerint a **cégnév2** már úgy vette meg az ingatlanokat, hogy az építmények már le voltak bontva. Előadta ő is, hogy a **cégnév2** közvetlenül is vásárolt ingatlanokat a tulajdonosoktól, a **cégnév2** soha nem bízott meg senkit ingatlanközvetítésre, így jutalékot sem fizetett ki erre.

tanú28 (5. sz.) tanú is arról számolt be, hogy **I. r. vádlott** at egy templom építés kapcsán ismerték meg, majd az **I. r. vádlott** próbált bekapcsolódni a **cégnév2** ingatlanközvetítői szférájába és ingatlanokat próbált eladni részükre, így elsősorban azt nézték, hogy az ingatlanok megfeleljenek áruház építésére. Kapcsolatba kerültek ennek során a **cégnév8** is, amelynek pásztói ingatlanát is felajánlotta az **I. r. vádlott**, de végül nem vette meg a **cégnév2**. Az előszerződés során fizetett 330.000.000,- Ft így a **helység5-ön** ingatlanok **cégnév4**től történt megvételénél számították be a vételárba. A **helység5-ön** ingatlanok megvétele során, de a **cím3i** ingatlanoknál is csak **I. r. vádlott** al tárgyaltak, ő volt a közvetítő a **cégnév3** részéről is. Emlékezete szerint ő mással nem tárgyalt, bár többször más személyek is voltak **I. r. vádlott** társaságában. Konkrét megbízást - egy sárospataki ingatlan kivételével - soha nem adtak **I. r. vádlott** nak, sőt a **helység5-ön** ingatlanok esetében az **I. r.**

vádlott ajánlotta fel, hogy azok megvásárlását a bonyolult tulajdonviszonyok miatt megoldja és azután majd egyben értékesíti az ingatlanokat a **cégnév2** részére. Kötelezettséget azonban a **cégnév2** nem vállalt arra, hogy meg is veszi azokat. Arról nem volt tudomásuk, hogy **I. r. vádlott** a tulajdonosoknak milyen összegeket fizetett az ingatlanokért. A nyomozásban elmondta, hogy a **cégnév2** számára az volt előnyös, ha közvetlenül ők vették meg az ingatlan a tulajdonosoktól, lényegében **I. r. vádlott** ól is azt várták eredetileg, hogy mintegy közvetítőként hozza össze a **cégnév2**-et a tulajdonosokkal.

A tárgyaláson is hangsúlyozta, hogy **I. r. vádlott** volt az, aki nagyon sokszor kereste őket a megvásárolható ingatlanok ajánlataival, így ez „valamilyen szinten **I. r. vádlott** kis biznisze volt”, anélkül, hogy valaha is megbízták volna, ezért **I. r. vádlott** at inkább egy közvetítőnek tekintették és nem tulajdonosnak, mert annyi telke senkinek sincs, mint amennyi ajánlattal megkereste őket. Szerinte **I. r. vádlott** azt szerette volna elérni, hogy közvetítői díjért dolgozzon a **cégnév2**-nek, de ezt a **cégnév2** nem akarta. Emlékezett arra, hogy **I. r. vádlott helység5-ön, helység3-i és helység1** ingatlanok esetében járt el. A **cégnév4** ismerős volt számára és **tanú2** neve is, aki szintén járt be **cégnév2**-hez, de nem tudta, hogy mi volt a szerepe. Elmondása szerint **I. r. vádlott** al elsősorban egyéb érdekelt 3 tárgyalta, viszont az anyagokról és a szerződésekről ő is tudomással bírt. Emlékezett arra is, hogy a **helység5-ön** ingatlanokon voltak építmények, azonban maga az **I. r. vádlott** ajánlotta fel, hogy azok bontását vállalja, hogy ezt követően meg tudja venni az ingatlanokat a **cégnév2**. Azt is elmondta viszont, hogy a **cégnév2** semmilyen kötelezettséget nem vállalt addig, hogy valóban meg is veszi majd az ingatlanokat, mivel azok a **cégnév2** részéről megvásárolhatatlannak tűntek. Így **I. r. vádlott** lényegében „saját szakállára kezdte azt intézni”.

Ő maga szerződések aláírásánál csak ritkán vett részt, a **tanú4** név nem volt számára ismerős, bár nem tartotta kizártnak, hogy ez a személy lehetett egyszer jelen szerződés aláírásnál. Egy szerződés megkötésekor értesült ugyanis arról, hogy volt ott egy olyan fiatalember is, akivel a kollégái nem számoltak, utolsó pillanatban derült ki, hogy a cég tulajdonosa nem **I. r. vádlott**, hanem egy külföldi állampolgár.

egyéb érdekelt 4 (6. sz.) tanú 2008. év elejéig akvizitőrként dolgozott a **cégnév2**-nél, feladatát képezte, hogy a cég által meghatározott szempontok alapján áruház építésére alkalmas ingatlanokat kutasson fel, a szerződések megkötésében azonban már nem vett részt, ár tekintetében sem volt jogosult nyilatkozni a tulajdonosok felé. egyéb érdekelt 3 és egyéb érdekelt 6 jártak el a tárgyalások során. Vallomásai szerint **helyiség5-ön** is kerestek ingatlanokat, néhány ingatlantulajdonossal egyezkedtek is, de az árban nem állapodtak meg, mivel nehézséget jelentett, hogy sok tulajdonos volt. A tárgyaláson elmondta, hogy bár volt, hogy mások is ajánlottak be ingatlanokat, az ingatlanok vásárlásánál kifejezetten kerülték az ingatlanközvetítőket. Nincs is tudomása arról, hogy a **cégnév2** bárkit is megbízott volna ingatlanok felvásárlására. A **cégnév4** nem volt számára ismerős, előfordult olyan, hogy a megvett ingatlanon építmény is volt, azokra a megvételt követően a **cégnév2** bontási engedélyt kért.

tanú29 tanú - akit a bíróság I. r. vádlott indítványára hallgatott meg - a cégnév2 építési osztályán dolgozott a 2008-2009. években. Emlékezete szerint aláírt egy szerződést a cégnév2 részéről, amely ingatlan esetében is I. r. vádlott „mint tulajdonos, vagy eladóként vagy segítőként működött közre”. A cím3i ingatlanok kapcsán elmondta, hogy azokat nem látta, nem járt kint a helyszínen, a helység5-ön ingatlanok ügyébe pedig nem folyt bele, de tudta, hogy azok is I. r. vádlott al voltak kapcsolatosak. Előadása szerint a szerződéseket a cégnév2 által megbízott ügyvédek készítették elő egyeztetve az eladóval. Emlékezett a cégnév4, a cégnév3 és a cégnév1 nevére is, de emlékezete szerint az általa aláírt szerződés a cégnév3-vel lett megkötve. Ennek aláírásakor a tanú4 nevű személy is jelen volt, akin személyazonosságáról az ügyvéd feladata volt meggyőződni. Számára azért maradt meg tanú4, mert furcsa volt, hogy miért ült baseball sapkában a szerződés aláírásakor, gyakorlatilag ez és az tűnt fel számára, hogy tanú4 visszafelé írt, az arcát gyakorlatilag a sapkától nem is látta. Elmondta még, hogy számára nem derült ki, hogy a cégekhez mi köze volt I. r. vádlott nak, hogy milyen részben volt tulajdonos vagy egyáltalán az volt-e.

A bíróság a cégnév3 és a cégnév4 cégekkel összefüggésben, I. r. vádlott , II.rendű vádlott neve II. r. és IV. r. vádlott aknak a cégekben, illetőleg az ingatlanok adásvételében betöltött szerepére vonatkozóan is több tanút meghallgatott.

tanú2 (1. sz.) tanú a nyomozásban elmondta, hogy a cégnév4, a cégnév1, az cégnév6 és a cégnév3 részére futártevékenységet végzett, melyet I. r. vádlott ajánlott fel neki, a tevékenység ellátására a meghatalmazást pedig II. r. vádlott ól és I. r. vádlott felségétől kapta. A cégnév3 esetében viszont nem tőlük kapta a meghatalmazást, úgy emlékezett, hogy „valakivel alá kellett volna, hogy írassa”, de nem tudta, hogy ki volt az. Tevékenysége a vallomása szerint abban merült ki, hogy zárt borítékban elhelyezett iratokat kellett tanú1 könyvelőnek, valamint a cégnév2-hez vinnie, a kapcsolatot munka ügyben mindig I. r. vádlott al tartotta. Elmondása szerint a könyvelővel ő maga sosem egyeztetett a cégnév4 üzleteiről.

Vallomása szerint I. r. vádlott volt az is, aki felkérte arra, hogy ha lát jó forgalmú, kereskedelmi tevékenység folytatására jó adottságokkal rendelkező üres telket, akkor fényképezze azokat le és gyűjtsön róluk adatokat, azaz kutassa fel a tulajdonosokat. Tudomása volt arról, hogy a cégnév2 vásárolt ingatlanokat a cégnév4től, az volt a benyomása, hogy I. r. vádlott volt a cégnév2 -vel a kapcsolattartó, de arról nem tudott, hogy az I. r. vádlott miként került kapcsolatba a cégnév2-vel. A cégnév2-től egyéb érdekelt 3re emlékezett, akit személyesen is ismert. Elmondása szerint a magánszemély ingatlan tulajdonosoknak átadta I. r. vádlott telefonszámát, majd egyeztetett időpontban be is mutatta az I. r. vádlottat nekik, hogy az ingatlanok megvásárlását megbeszéljék. Később elismerte, hogy ő maga is egyeztetett a magánszemély tulajdonosokkal, azt viszont nem tudta, hogy I. r. vádlott utána kinek veszi meg az ingatlanokat. Az adásvételi szerződések megkötése az eladók otthonában történt, ahova rendszerint ő szállította II. r. és IV. r. vádlott akat. Állítása szerint ő maga személyesen ebben nem vett részt, de elmondta, hogy ilyenkor az eladók átolvasták az előre elkészített szerződéseket, ugyanakkor azt nem tudta, hogy az ellenérték kifizetésére miként került sor.

Tudomása volt a **helység5-ön** és II. kerületi ingatlanok megvásárlásáról is, a **helység5-ön** ingatlanokat azután a **cégnév4** a **cégnév2**-nek adta el, de előtte bontási engedélyeket is kellett intéznie, továbbá eljár az ingatlanok átvételénél, illetékfizetéseknél, alkalmanként az eladóknak készpénzt is vinnie kellett. Azt csak hallomásból tudja, hogy az egyik **cím3i** telket az I. r. vádlott 100 %-os haszonnal adta tovább, a többi ingatlan esetében nem tudta, hogy milyen mértékű haszon volt rajtuk. Állította, hogy külföldi, különösen arab személyekkel a I. r. **vádlott** nak végzett munka során egyáltalán nem került kapcsolatba, egy **helység5-ön** ingatlannál - ahol bontást végeztek - fordult elő csak olyan eset, hogy egy vállalkozó egy arab személlyel ment oda, akiről azt mondta, hogy az az ő „védője”.

A tárgyaláson is arról számolt be, hogy I. r. **vádlott** bízta meg azzal, hogy keressen a **cégnév2** üzletek építéséhez alkalmas telkeket, melyek után az I. r. vádlott jutalékot is ígért neki, továbbá megerősítette, hogy minden utasítást I. r. **vádlott** ól kapott, neki is kellett mindig beszámolnia, csak az I. r. vádlottal tartotta a kapcsolatot. Elmondta, hogy tudomása szerint I. rendű vádlott **cégnév4**-ben és a **cégnév1**ben volt érdekelt, előbbinek II. r. **vádlott** volt az ügyvezetője, mivel többször is vitt hozzá aláírandó papírokat, amelyre az I. r. vádlott kérte meg. Arról nem volt tudomása, hogy a **cégnév4**ben külföldi személy is érdekelt lett volna, míg arra nem emlékezett, hogy a **cégnév3** nevében bármit is csinált volna, az ettől a cégtől volt meghatalmazását kitől kapta, kivel kellett aláíratnia.

Az ingatlanok felkutatásáról és vételéről elmondta, hogy az általa kinézett ingatlanokat az I. r. vádlott is megnézte, majd tárgyalni kezdett a tulajdonosokkal. Először csak üres telkeket nézett, később azonban már olyat is, ahol voltak régebbi építmények, amiket azután bontani kellett. Így később a bontási munkálatokban, a hivatali ügyintézkésekben, az iratok II. rendű vádlott és IV. r. **vádlott** részére vitelében is részt vett, bankban talán egyszer járt csak. A feladata alapvetően az volt, hogy egyáltalán megtudja, hogy az ingatlan tulajdonos eladná-e az ingatlanát, ha igen, milyen árra gondol, majd ezután szólt I. r. **vádlott** nak, aki az adásvételt, és a vételárat is letárgyalta az eladókkal. A **helység4-en**, majd **helyiség5-ön** is néztek és vásároltak fel ingatlanokat. Arról tudott, hogy az ingatlanok a **cégnév2** részére lesznek, illetőleg ez kiderült és egyértelművé is vált, a **cégnév2**-hez többször is vitt zárt borítékokban iratokat. Az adásvételi szerződések megkötésénél I. r. **vádlott** és IV. r. **vádlott** akkal volt, II. r. **vádlott** talán egyszer volt csak jelen. II. r. **vádlott** hoz viszont többször is vitt papírokat aláíratni, de nem tudta, hogy azok milyen iratok voltak pontosan. Arról ugyancsak nem volt tudomása, hogy I. r. **vádlott** a **cégnév4**vel hogyan intézte a pénzeket.

A bontási munkálatokkal összefüggésben elmondta, hogy **helyiség5-ön** ezzel kapcsolatban ő járt el, a bontásokhoz egyéni vállalkozók lettek igénybe véve, amiről azt mondta, hogy „én sok jót nem mondanék róluk”, ezen felül az ingatlanokat securitys céggel is őriztetni kellett az illegálisan ott lévő személyekkel szemben. Szerinte ez több tízmilliós plusz költséget jelentett, talán 60-80 milliós is lehetett. I. r. **vádlott** még morgott is, mert nem haladt megfelelően a bontási munka, többlet költséget is okozott neki és tartott attól is, hogy nem tudja időben elvégezni. Elmondta, hogy ennek kapcsán látott csak egy arab személyt, aki az egyik vállalkozó őrzője volt, ezzel neki volt csak konfliktusa, amiről az I. r. vádlottnak is beszámolt, illetőleg saját feleségének is megemlítette. Határozottan állította, hogy

nincs tudomása arról, hogy I. r. **vádlott** arab személyekkel állt volna kapcsolatban, bármilyen oknál fogva az I. r. vádlottat arab személyek szorongatták volna.

Az ingatlanok **cégnév2** részére tovább adásáról elmondta, hogy nem tudott azok részleteiről, hogy I. r. **vádlott** és a **cégnév2** hogy egyeztek meg, mivel a tárgyalásokon nem volt jelen, mert kint várakozott, azonban néhány alkalommal elvitte oda II. r. **vádlott** at is.

Beszámolt még arról, hogy ha jól emlékszik, kapott kölcsön pénzt valakitől I. r. **vádlott** és ennek kapcsán kellett talán eladnia a **cégnév4**-t.

Tárgyalási előadása szerint a **cégnév4** könyvelőjénél Zuglóban csak néhány alkalommal járt, nem tudja miket vitt oda, talán számlákat, könyvelési anyagot.

tanú1(2. sz.) tanú vallomásaiban elmondta, hogy I. r. **vádlott** több cégének is könyvelt, így a **cégnév4**nek, a **cégnév1**nek és az **cégnév6**-nek is. A **cégnév3**-nek azonban nem ő volt a könyvelője, a **cégnév8**-ról nem pedig hallott. A nyomozásban valamennyi cégről elmondta, hogy tudomása szerint azok ingatlan bérbeadással és adásvétellel foglalkoztak, és a cégekben I. r. **vádlott** édesanyja II. r. **vádlott** , valamint az I. r. vádlott felesége voltak tulajdonosok, ügyvezetők, ennek ellenére valamennyi cég kapcsán kizárólag I. r. **vádlott** al tartotta a kapcsolatot, ennél fogva szerinte a cégeket ténylegesen I. r. **vádlott** irányította. A **cégnév3**-vel kapcsolatban annyit tudott nyilatkozni, hogy egy számlán találkozott a nevével, amit a **cégnév1** felé állított ki a **cégnév3** egy ingatlan eladásáról. A cég APEH eljárásban képviselőre ugyan II. r. **vádlott** hatalmazta meg, azonban sem a meghatalmazás adásakor, sem később a II. r. vádlottal nem találkozott, kizárólag I. r. **vádlott** al beszélt, a meghatalmazást is az I. r. vádlott adta át részére. Az APEH vizsgálat kapcsán beszélt is I. r. **vádlott** al, aki azt mondta neki, hogy a **cégnév1** részéről eljárva I. r. vádlott a **cégnév3**-ben egy „**becenév**” nevű személlyel állt kapcsolatban. A **cégnév4**ről, annak könyveléséről azt mondta el, hogy nem nagyon volt mit könyvelnie, gyakorlatilag az alapítás költségein kívül, mivel később a cég eladásra került, a könyvelési anyagot valószínűleg I. r. **vádlott** nak adta át. Később elmondta még, hogy **tanú27**-tel is kapcsolatban állt, aki szerinte I. r. **vádlott** alkalmazásában állhatott és annak megbízásából iratokat hozott és vitt. A **cégnév4** részéről vásárlásról szóló számlá(ka)t nem kapott, értékesítésről sem volt tudomása. A könyvelés során szerződéseket elmondása szerint nem látott. Arról viszont tudott, hogy az I. r. vádlott a **cégnév2**-nek keresett telkeket, majd 2009. második negyedéve után szólt neki I. r. **vádlott** , hogy a továbbiakban nem kell már könyvelnie a **cégnév4**nek, mivel eladja. Arról nem volt tudomása, hogy a cég kinek lett eladva. Egy számlakiállításról is beszámolt, amire I. r. **vádlott** kérte meg, ez egy előlegszámla volt, amivel később gond is adódott, a **cégnév2** felhívására azt javítani kellett, ezek után maradt nála egy **cégnév4** számlatömb. Erről az előlegszámláról később végszámlát is írt I. r. **vádlott** kérésére. Ezen kívül még egy illetékkiszabással kapcsolatos hiánypótlásra emlékezett a **cégnév4** kapcsán. A számlatömböt emlékei szerint 2009. év végén, november-december I. r. **vádlott** vitte el azután tőle.

Elmondta még, hogy több esetben is segített I. r. **vádlott** magánbevallásaiban, illetve családtagjai cégeivel kapcsolatosan is. A nyomozásban említést tett arról, hogy I. r. **vádlott** és felesége ellen az APEH vagyonosodási vizsgálatot folytat, amelyben ő képviseli a **vezetéknév** házaspárt. Ez abból állt előadása szerint, hogy

nyilatkozatot nem kellett tennie, csak haladékat kérnie és a leveleket átvenni. Tudomása szerint I. r. **vádlott** nak nincs bankszámlája, mindent készpénzben szeretett intézni.

A tárgyalási vallomásaiban alapvetően a nyomozásban előadottakat ismételte meg, de elmondta, hogy a **cégnév4**nek nem csupán néhány hónapot, hanem hosszabb időt könyvelt. Határozottan állította, hogy minden cég esetében kizárólag I. r. **vádlott** al tárgyalt és állt kapcsolatban, **tanú2** csak néhány alkalommal vitt hozzá iratokat. IV. r. vádlottat is ismerősnek találta, róla azt mondta el, hogy telefonon beszült vele, mert arról egyeztettek, hogy ha I. r. **vádlott** magánszemélytől vásárol ingatlant, annak nincs áfa kötelezettsége, csak írásbeli szerződést kell kötni. Megerősítette, hogy a **cégnév4**nek csak két számláját könyvelte le, amelyek az alapítás költségei voltak, ingatlan adásvétellel, értékesítéssel kapcsolatos számlával nem találkozott, a könyvelésbe nem került be. Tárgyalási vallomása szerint egy 2009. év eleji egyeztetés során vetette fel I. r. **vádlott** , hogy 2008. utolsó negyedévben áfa visszaigénylő lenne, ekkor derült ki számára, hogy az I. r. vádlott a **cégnév2** részére telkeket keres, már bontási és security költségei is merültek fel, de ezek nem kerültek be a könyvelésbe, ezekről számlákat sosem látott, így nem tudja, hogy ténylegesen voltak-e. Azt is hozzátette ugyanakkor, hogy a kimenő számlákat abban az időszakban kell bevallani, amikorról szól, de a költség számlákat elévülési időn belül bármikor be lehet vallani. Ennek megfelelően 2008. utolsó negyedévéről „0-ás” bevallás ment be azzal, hogy később majd önellenőrzést nyújtanak be, de ez sem történt meg. A társasági adó bevallása is csak a két alapításhoz köthető számla után ment be 2009-ben.

Elmondása szerint I. r. **vádlott** mindig az utolsó pillanatban vitte hozzá a számlákat, amiket ő nem látott, mert az I. r. vádlott csak diktálta az áfa összegeket és így nézték meg, hogy pluszban vagy mínuszban van-e, de emlékezete szerint 2009. első két negyedévében is az I. r. vádlott utasítására „0-ás” áfa bevallások mentek be. Az I. r. vádlottnál 2009. januárjában az egyeztetésnél 5-6 számla volt, amin az áfák 8-10 milliós összegek voltak, és I. r. **vádlott** mondta, hogy ezek bontási és security költségek, sőt morgott is, mert a bontási költségek magasak voltak. Ezután, 2009. második vagy harmadik negyedéve után közölte vele az I. r. vádlott, hogy el fogja adni a **cégnév4**-t, a negyedik negyedévet már majd az új tulajdonos fogja bevallani. Ebben az időben, a harmadik negyedévben kellett egy **cégnév2**-es előlegszámlát, majd végszámlát az I. r. vádlott kérésére is kiállítania. 2009. január és a harmadik negyedéve között sem kapott, illetve látott számlákat, mivel az I. r. vádlott mindig csak diktált neki, illetve fejben számolt.

Azt is elmondta, hogy tudomása szerint sokáig nem is volt bankszámlája a **cégnév4**nek, mivel I. r. **vádlott** a fizetéseket készpénzben fizette, de bankszámla kivonatokat később sem látott. A cég eladásának bejelentésekor elmondása szerint rákérdezett az I. r. vádlottnál, hogy mi lesz az önellenőrzéssel, amire I. r. **vádlott** azt közölte, hogy azt is majd az új tulajdonos fogja megtenni. Elmondása szerint az nem került szóba, hogy miért adja el a céget az I. r. vádlott, és ehhez köze lehetett-e az I. r. vádlottal és feleségével szembeni vagyonosodási vizsgálatnak. Ide kapcsolódóan elmondta még, hogy csak a NAV vizsgálat során hallott a **tanú4** névről, akiről I. r. vádlott azt mondta később neki, hogy a **cégnév3** részéről

szerződést ez a személy írt alá. Egyebekben sosem hallott arab személyekről I. r. **vádlott**ól. Megemlítette, hogy az önellenőrzést egyébként többször is szóba hozta az I. r. vádlottnál, aki erre azt hozta fel, hogy a kölcsön cégbe kerülése volt problémás, azt majd ügyvéddel rendezni fogja, hogy hivatalosan is bekerüljön a cégbe és az önellenőrzést meg lehessen tenni, mivel kölcsönt vagy csak tag adhat, vagy külső forrásból lehet. A kölcsön kapcsán arról számolt be, hogy tőle is kérdezte I. r. **vádlott**, hogy tud-e olyan személyt, aki 100-200 milliós összeget kölcsön tudna neki adni, de ilyet nem tudott ajánlani. Végül I. r. vádlott kapott készpénzben kölcsönt valahonnan, amiről csak annyit mondott neki, hogy külföldiektől kapta, azonban arab személyeket ezzel kapcsolatosan sem említett meg I. r. **vádlott**.

Állítása szerint a nyomozásban az önellenőrzésről azért nem tett említést, mert nem kérdeztek rá és nem is jutott eszébe, csak később, amikor I. r. **vádlott** al beszélt a nyomozás ideje alatt, akkor elevenedett fel benne több dolog is.

tanú9(7. sz.) tanú az eljárásban elmondta, hogy a **cégnév4** 2009. szeptember 30. napján kelt üzletrész adásvételi szerződése aláírásánál közreműködött. Erre tanú27 kérte meg, aki akkor még ügyvédjelölt volt, a szerződést megelőző egyeztetéseket is **tanú27** folytatta le. A tárgyaláson is fenntartott nyomozati vallomásában még emlékezett arra, hogy találkozott a régi és az új tulajdonossal a szerződés aláírásakor, azonban a szerződést a felek nem előtte írták alá, hanem azt már aláírva vitték neki. Az eladó egy idősebb nő volt, a vásárló pedig egy férfi, akiket szintén **tanú27** kísért be hozzá és lemásolta a személyi irataikat is. Más személy jelenlétére nem emlékezett. Nyomozati elmondása szerint a vevő külföldi, valamilyen arab országból való volt, de magyarul beszélt, igaz sokat nem beszéltek, így nem tudta megítélni, hogy milyen szinten beszélt a magyar nyelvet. Csatolta a nyomozásban az üzletrész adásvételi szerződés másolatát is, amelyen **II. r. vádlott** mint eladó, **tanú10** mint vevő és **I. r. vádlott** mint tanú aláírásai szerepelnek. A tárgyaláson már nem emlékezett a szerződés aláírásának körülményeire, viszont elmondta, hogy **tanú27** készített elő ahhoz minden iratot, azokat átnézte, leellenőrizte, másik tanúként az irodaház egyik dolgozója, **tanú30** írta azt még alá. Nem ismerte fel és nem is emlékezett arra, hogy a szerződés aláírásakor **I. r. vádlott** ott volt-e. Elmondta még, hogy külföldi ügyfél esetében is útlevelet, vagy valamilyen okmányt mindig elkérnek, jelen esetben is lemásolták és összehasonlították az igazolványokat, hogy a fénykép megegyezik-e, ezen túl pl. aláírást viszont nem vizsgáltak. Nem emlékezett már arra sem, hogy a külföldi, arab személy egyáltalán megszólalt-e a jelenlétében. Arra pedig nem kérdezett rá, hogy **II. r. vádlott** miért maradt még további 14 napig ügyvezető az üzletrész eladását követően.

tanú30 (8. sz.) tanú azon túl, hogy a 2009. szeptember 30. napján kelt üzletrész adásvételi szerződésen lévő aláírását sajátjaként elismerte beszámolt arról, hogy titkárnóként előfordult, hogy az irodaházban dolgozó ügyvédek őt kérték meg, hogy tanúként írjon alá iratokat. A tárgyaláson csak arra emlékezett a konkrét szerződéssel összefüggésben, hogy egy idősebb nő, valamint egy arab kinézetű személy voltak ott, amikor alá kellett írnia és határozottan állította, hogy ez a két személy a jelenlétében írták alá a szerződést, majd pedig ő tanúként. Arra nem

emlékezett, hogy akár az idősebb nő vagy az arab személy a jelenlétében megszólaltak-e. Miután a nyomozásban még jobban emlékezett az akkor tett vallomását fenntartotta, akkor arról számolt be, hogy az arab kinézetű 40 körüli férfin és az idősebb, 50 körüli nőn kívül még egy fehér bőrű, barna hajú férfi is jelen voltak akkor, amikor **tanú9** annak tanúsítására kérte, hogy az arabos külsejű úr írta alá a szerződést. Egyébként részére semmilyen iratot nem mutattak, a szerződés tartalmáról sem tudott, de akkor is arról nyilatkozott, hogy az arab személy ott előtte írta alá szerződést, és mivel ő a 2. helyen írta alá ezután tanúként az 1. tanú (I. r. **vádlott**) aláírása biztos, hogy ezt megelőzően került rá. Fényképről felismerte továbbá II. r. **vádlott** at, akit az idősebb nőként jelölt meg jelenlévőként.

tanú27(9. sz.) tanú a nyomozásban csak annyit adott elő, hogy **tanú31** nevű ismerőse kereste meg őt azzal, hogy egy egyszerűbb változásbejegyzésre lenne szükség a **cégnév4** kapcsán, majd egy megbeszélte időpontban elvitte hozzá a két eladót, egy középkorú férfit és egy idősebb nőt, valamint a külföldi arabos kinézetű vevőt, akiknek a nevére viszont már nem emlékezett. **tanú9**t kérte meg, hogy járjon el a cég változásbejegyzésénél, ellenjegyzésénél. Vallomása szerint az okiratot a vevő és az eladók írták alá személyazonosságuk igazolása után, amikor **tanú31** is jelen volt, de nem játszott szerepet. A tárgyaláson is lényegében ugyanezt adta elő és ismételt arról számolt be, hogy a szerződés aláírásakor az eladó részéről egy középkorú férfi és nő, míg a vevő részéről egy arab személy volt jelen, valamint **tanú31** nevű ismerőse is. Ezt megelőzően valóban segített **tanú9**nak az iratok összeállításában, és az egész üggyel kapcsolatban egyébként kizárólag **tanú31-gyel** állt telefonos kapcsolatban. Maga az aláírás rövid lefolyású dolog volt, a felek igazolványait lemásolták, így ellenőrizték őket. Emlékezete szerint az arab személlyel magyar nyelven ment a kommunikáció, állítása szerint ez a személy kicsit akadozva, de beszélt a magyar nyelvet. Ezért is csak magyar nyelven készült a szerződés, ha ugyanis a felek valamelyike nem beszél magyarul, akkor tolmács kellett volna, vagy kétnyelvű szerződést kellett volna írni. Nem emlékezett arra, hogy az ügylet, illetve az aláírás kapcsán bármilyen pénzáadás akkor történt volna.

tanú31 (10. sz.) tanú a nyomozásban csupán annyit adott elő, hogy I. r. **vádlott** kereste meg őt azzal, hogy tudna-e segíteni neki egy jogi ügyben, egy cég adásvétellel kapcsolatban, mert aki meg akarta venni a céget az budapesti volt. **tanú27** nevű ismerősét ajánlotta ezért. **tanú27**hoz ő vitte el a feleket, így az eladókat és a vevőt vagy vevőket, mert utóbbiak talán ketten is lehettek. Állítása szerint ő csak azért volt jelen, mert „egymásnak teljesen ismeretlenek voltak a felek”. Akkor úgy nyilatkozott, hogy a vevő, vagy vevők külföldi(ek) volt(ak), de erre nem is figyelt nagyon oda. Azt nem tudta, hogy a **cégnév4** tulajdoni viszonyai miként voltak, ő végig I. r. **vádlott** al beszélt, ő is kérte meg a segítségre, II. r. **vádlott** al csak az ügyvédi irodában találkozott, de nem beszéltek egymással.

Elmondta még, hogy I. r. **vádlott** at **tanú1** révén ismerte meg és tudomással bírt arról, hogy a **cégnév2**-hez jó kapcsolatai voltak.

A tárgyaláson ugyan fenntartotta a nyomozásban tett vallomását azzal, hogy akkor jobban emlékezett, viszont a cégeladás körülményeiről lényegesen eltérően nyilatkozott a korábbihoz képest, ugyanis III. r. **vádlott** at is összefüggésbe hozta az

üzletrész eladással.

Elmondta, hogy volt kapcsolata arab személyekkel, így az ... nevű pénzváltóval, valamint annak révén másokkal is, lehet volt köztük **tanú6** nevű is. Az **becenév** nevű személyről először azt hozta fel, hogy ingatlan eladás, majd pedig pénzváltás kapcsán hozta össze **I. r. vádlott** al, és ez utóbbi folytán üzleti kapcsolatuk is lett köztük tudomása szerint. Arról, hogy ennek során valamiféle árfolyam probléma adódott volna nincs tudomása. Tárgyalási vallomása szerint később **becenév** kereste meg őt, hogy ügyvédre lenne szüksége **I. r. vádlott** al összefüggésben egy céges ügylet miatt. Így ajánlotta ismerősét **tanú27**ot. Arra már nem emlékezett, hogy mikor az ügyvédhez elmentek akkor kik voltak ott, annyit tudott, hogy legalább 4-5 személy volt és cégeladás, üzletrész adásvétel miatt mehettek oda. Emlékei szerint egy idős hölgy is volt köztük, de nem tudta, hogy **I. r. vádlott** hoz vagy az arabokhoz tartozott-e. Arra sem emlékezett, hogy az ügyvédnél bármiféle irat készítése, „dokumentum csere” történt, avagy bárkitől személyi igazolvány előkerült volna, hogy egyáltalán ki volt az eladó, ki volt a vevő. Majd elmondta, hogy aki **becenév**lal volt arab személy azt nem ismerte, míg **II. r. vádlott** nem folyt bele a történésekbe. **becenév**ről elmondta, hogy már elég jól beszél magyarul, mivel több mint 10 éve él Magyarországon, azt viszont sosem figyelte, hogy tud-e írni, csak feltételezte róla, hiszen pénzzel dolgozott. Említést tett arról is, hogy **I. r. vádlott** százmillió nagyságrendű kölcsönrel kapcsolatban a segítségét kérte és tudomása szerint az **I. r. vádlott** és **becenév** között is szó volt kölcsönről, de hogy ez a kölcsön miért kellett az **I. r. vádlott**nak - ingatlan vagy egyéb ügyletekhez - nem tudta, mint azt sem, hogy abból mi lett. Elmondta továbbá még azt is, hogy **I. r. vádlott** az **becenév**lal való kommunikációban is kérte a segítségét, így egy banki tranzakcióhoz is elhívták és jelen volt, mivel nehézségeik adódtak egy nagyobb pénzfelvétel kapcsán.

tanú32tanú a **alapítvány1** elnöke vallomásaiban arról számolt be, hogy miként került a **cégnév2** által előlegként átutalt összeg **IV. r. vádlott** ügyvédi letéti számlájára. Nyomozati vallomása szerint **I. r. vádlott** ajánlotta a **cégnév2**-t, mint vevőjelöltet az **cégnév8** számára, mivel az **cégnév8** a székházát el kívánta adni. Létre is jött az előszerződés, majd a **cégnév2** átutalt 330 millió Ft vételár előleget, míg „**I. r. vádlott** vállalkozása” kezességet vállalt arra az esetre, ha a vétel végül mégsem jönne össze. Állítása szerint a pénzügyi válság és a „bankcsődök” miatti félelmükben vették ki ezt a pénzt két részletben. Az első összeget készpénzben vették fel, amit a tanú és **tanú33** személyesen adtak át **I. r. vádlott** nak rögtön a bankból való kivételt követően. Tudomása szerint az **I. r. vádlott** ezt a pénzt ...ra vitte és **IV. r. vádlott** ügyvédi letéti számlájára fizette be, majd később ő (a tanú) is elment és akkor átadási elismervényt írtak róla. A fennmaradó összeget pedig - szintén a „bankcsődtől való félelmükben” átutalták.

A tárgyalási vallomásában is ugyanezeket adta elő, kihangsúlyozva továbbra is azt, hogy az **cégnév8** nagyon tartott a bankcsődtől és ezért gondolták azt, hogy a **cégnév2** által átutalt pénzt „megőrzésre” átadják **I. r. vádlott** nak, „mert ő mégiscsak egy vállalkozó”, az **cégnév8** ugyanis nem merte ilyen nagy összeg megőrzését vállalni. Bízta benne, hogy jó helyen van a pénz, átvételi elismervényt is írtak az átadásáról, amit - mivel a cég valójában **II. r. vádlott** é volt ő írt alá átvevőként. Ezután pedig úgy döntöttek mivel a szerepelt a **cégnév2**-el a szerződésben, a

ügyvédjéhez kerüljön a pénz, mert ott jó helyen lesz. Elmondta még, hogy a **cégnév2**-el a szerződés kapcsán közjegyző előtt is aláírtak valamilyen papírt, ami talán a kezességgel kapcsolatos volt, de ő ehhez nem ért, csak mondták neki, hogy közjegyzőnél jártak. Arra nem emlékezett, hogy ezt a közjegyzői iratot benyújtotta volna **IV. r. vádlottnak**.

tanú33 tanú a vallomásaiban előadta, hogy a **cégnév8** a pásztoi ingatlanát kívánta eladni, így kerültek kapcsolatba **I. r. vádlott** al, aki ingatlan adás-vétellel foglalkozott, illetőleg **II. r. vádlott** al és a **cégnév1**vel. Utóbbi cég adta a **cégnév2**-vel kötött előszerződéshez biztosítékként a saját ingatlanjait. Elmondta, hogy az ügyletben **tanú32** elnök asszony járt el, a **cégnév2**-t vevőként **I. r. vádlott** ajánlotta az alapítvány számára. Az előszerződés alapján a **cégnév2** 330 millió Ft-ot fizetett az alapítványnak előlegként. A pénz egy részét készpénzben felvették Hírné Fodor Erikával és a **cégnév1**nek adták át úgy, hogy **I. r. vádlott** ment el érte akkor amikor a bankból azt kivették és átadták részére. A pénzt másik részét pedig átutalták **IV. r. vádlott** ügyvédi letéti számlájára. Vallomásai szerint azért **I. r. vádlott** nak adták át a készpénzt, mivel **II. r. vádlott** nem tudott a megbeszéltek szerint akkor elmenni. Nyomozati előadása szerint erről az átvételről készült egy elismervény, amit később megsemmisítettek, mivel azután **II. r. vádlott** al egy hivatalos átvételi elismervény is készült. Arról nincs tudomása, hogy azzal a pénzzel mi lett, amit **I. r. vádlott** nak adták át. A pénz kivételének és átutalásának okát azzal magyarázta, hogy akkor kezdődött a pénzügyi válság és a bank nem adott rá biztosítékot, hogy abban a helyzetben az később hozzáférhető lesz. Tudomása szerint miután a **cégnév2** elállt a szerződéstől a 330 millió Ft visszafizetésre került, mindezt **I. r. vádlott** bonyolította, mivel ő állt üzleti kapcsolatban a **cégnév2**-vel.

tanú34 (33. sz.) tanú **III. r. vádlott** alkalmazásában állt. Vallomásai szerint 2008-ban **III. r. vádlott** pénzváltással foglalkozott és felkérte őt, hogy legyen az **cégnév7** ügyvezetője, a **III. r. vádlott** pedig üzletrésszel rendelkezett a cégben. Az **cégnév7** ingatlannal akart foglalkozni, a belvárosban a **cím13-ban** akart ingatlan venni, de végül nem jött össze az ügylet, emlékezete szerint a **III. r. vádlottnak** nem volt jogosultsága a cég bankszámlája felett. Tudomása szerint a cég egyáltalán semmilyen tevékenységet nem végzett, így el is adták, a **III. r. vádlott** üzletrészét **tanú6** vásárolta meg, és lett a cég ügyvezetője is. **tanú6**val csak ekkor, az ügyvédnél találkozott, nem tudott arra nyilatkozni, hogy **tanú6** hogy került képbe, ki vitte őt vevőként.

A bíróság a vádiratban megjelölt ingatlan tulajdonosok közül néhányat meghallgatott, míg többségük nyomozás során tett vallomását az ügyész indítványára a Be. 296. § (2) bekezdés b.) pontja alapján felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé.

A **11. sz. és a 12. sz. tanúk** a nyomozásban és a bíróságon is arról számoltak be, hogy eredetileg nem állt szándékukban a **cím3**-i lévő ingatlanuk eladása. 2008. tavaszán jelent meg náluk érdeklődőként egy **tanú2** nevű személy és érdeklődött, hogy nem adnák-e el. Egy következő alkalommal **tanú2** már egy „**becenév1**” nevű

személlyel jelent meg, hogy megvették az ingatlant. A **becenév1** nevű személyről a nyomozás során elmondta, hogy elmondta neki, hogy korábban tengerész volt, és 8 vagy 9 gyereke van, illetőleg **tanú2** egy közvetítő, a **becenév1** nevű személy pedig a vevő, bár azt nem mondta, hogy magánszemélyként vagy cég részére kívánja az ingatlant megvenni és azt sem, hogy milyen célra. 2008. nyarán konkretizálták a vételi szándékot, a végső árról a döntést és a megegyezést a **becenév1** nevű személy vitte. Nyomozati vallomása szerint először dollárban akarták a vételárat kifizetni a részükre arra hivatkozással, hogy nincs elég forintjuk, de ők ebbe nem mentek bele. Az adásvételi szerződés **helység3-on**, egy ügyvédi irodában lett lebonyolítva, vagy **tanú2** vagy a **becenév1** nevű személy mondta, hogy hova menjenek. Határozott előadásai szerint ezen alkalommal csak a **helység3-i** ügyvédnő, a saját ügyvédjük, valamint ők a férjével voltak ott, továbbá egy nő, aki a **becenév1** nevű férfi feleségének mondta magát és a 42 millió forintos vételárat egy zacskóban az ügyvédi irodában akarta részükre átadni. Ebbe azonban nem egyeztek bele, átmentek ezért egy bankba, ahol a pénzt átnézték, majd ezután írták csak alá az adásvételi szerződést, ami a vevő részéről viszont már alá volt írva. Csak ekkor tudták meg, hogy egy külföldi és egy cég a vevő. Vallomásai szerint **I. r. vádlott** felesége az ügyvédi irodában nem írt alá semmit, úgy tűnt nem is volt tudomása róla, mit vesz, annyit közölt velük, hogy a férje szokta rábízni ezeket a dolgokat. A nyomozás során mindketten fényképről felismerték **I. r. vádlott** at, annak feleségét és **tanú2-t** is, aki később a közüzemi órák átírását is még lebonyolította. Határozottan állították, hogy a **cégnév2** nem érdeklődött az ingatlanuk felől **tanú2** megjelenését megelőzően.

A **13. sz. tanú** vallomásaiban előadta, hogy az általuk korábban feladott hirdetésre jelentkezett egy úr, hogy érdeklő az ingatlan, amit ügyfele 37 millió Ft-ért megvásárolna. Miután tulajdonostársával megbeszélte és elfogadták az ajánlatot rá kellett elmenniük **IV. r. vádlott** ügyvédi irodájába, ahol az eladók részéről négyen, míg a vevő részéről egy nő volt jelen, akinek legalább három gyereke is ott szaladgált körülöttük. A tárgyaláson nem emlékezett rá, de nyomozati vallomásában megemlítette, hogy ez a nő egy férfivel együtt érkezett, de nem tudta már akkor sem megmondani az ki lehetett, illetve bement-e az ügyvédi irodába. Határozottan állította, hogy az adásvételi szerződés már készen volt, a vevő részéről a nő írta alá, aki azután egy táskából adta át a vételárat az ügyvéd jelenlétében. A nyomozásban fényképről a pénzt átadó nőben **I. r. vádlott** feleségét ismerte fel. A **cégnév3** és **tanú4** név nem volt számára ismerős, tárgyalási előadása szerint nem került szóba az sem, hogy mi lesz az ingatlannal, a vevő részéről jelen volt nő pedig nem mondott semmit, hogy miért ő van ott, így azt gondolta, hogy a maga részére vette a telket, de igazából ezzel nem is nagyon foglalkozott, mert arra figyelt, hogy a pénzt megkapják. Állítása szerint hirdetésükre sem a **cégnév2**, sem más cég nem jelentkezett korábban.

tanú8 a nyomozás során arról számolt be, hogy már régóta hirdette eladásra a **cím3i** ingatlanát. 2008. nyarán jelentkezett nála egy **I. rendű vádlott** neve nevű személy, aki komoly vevőnek tűnt. Megállapodtak a 47 millió Ft-os vételárban, majd **IV. r. vádlott** tól - **I. rendű vádlott** neve ügyvédjétől - megkapta a szerződés tervezetét, amit

megmutatott saját ügyvédjének is. I.rendű vádlott neve korábban nem közölte, hogy bármilyen társaság képviselője lenne, így ekkor szembesült azzal, hogy az ingatlant a **cégnév3** kívánja megvásárolni. E vallomása szerint saját ügyvédje leellenőrizte a céget és mindent rendben talált. Az adásvételi szerződés megkötésére **helység3-on, IV. r. vádlott** irodájában került sor, ahol a két ügyvéden és rajta kívül még egy idősebb, 60 év körüli nő volt jelen, aki azt mondta, hogy ő I.rendű vádlott neve édesanyja és ő hozta oda a vételár egy részét is. **tanú4** nevű személlyel sosem találkozott, a szerződés megkötésekor és aláírásakor sem volt ott, **tanú4** részéről a szerződés már alá volt írva, amit saját ügyvédje össze is hasonlított a cég aláírási címpéldányán lévő aláírással és rendben talált. A vételár egy részét a helyszínen adta át az idős hölgy, többi részét pedig az ügyvédi letéti számlán keresztül utalták át az ő bankszámlájára. Az ingatlan vevő általi átvételénél **tanú2** nevű személy volt jelen, de nem tudta milyen minőségben. Fényképről felismerte **I. r. vádlott** at és **tanú2-t, II. r. vádlott** az előadottak ellenére nem volt számára ismerős.

A tárgyaláson az ingatlan eladásának folyamatát korábbi vallomásával nagy vonalakban egyezően mondta el, tagadta azonban, hogy I.rendű vádlott nevű személyt ismerne, és ilyet mondott volna a nyomozás során, azt is tagadta, hogy I.rendű vádlott neverrel állapodott volna meg a vételárban, továbbá, hogy az ügyvédi irodában az idős nő azt állította volna, hogy ő I.rendű vádlott neve édesanyja, végül állította, hogy a vételár egészét átutalással kapta meg.

A vallomásai közötti fenti ellentmondásokra és, hogy ha nem találkozott soha I.rendű vádlottal miként ismerte fel őt fényképről elfogadható magyarázatot és indokot nem tudott adni.

tanú35 az 1/a.) pontban megjelölt **helység3-i** ingatlan értékesítésével összefüggésben a tárgyaláson elmondta, hogy látásból ismerte **I. r. vádlott** at, de az ingatlan eladása során vele nem találkozott, neve sem merült fel. Nyomozati vallomása szerint hirdetésére telefonon jelentkezett egy középkorúnak gondolt férfi, hogy érdekelne az ingatlan, mert elképzelései lennének vele. Utóbbi kapcsán a férfit az önkormányzathoz irányította, majd egy újabb beszélgetés során megállapodtak a vételárban. Ezzel a férfivel személyesen sosem találkozott, a vételárban történt telefonos megállapodás során ez a személy ajánlotta fel saját ügyvédjét a szerződés megkötésére. Így az **IV. r. vádlott** irodájában történt meg, ahova ő is elvitte a saját ügyvédjét. Kétszer mentek az ügyvédjével aláírni, először egy szerződéstervezetet, majd magát a szerződést. **vezetéknevon** furcsának találta, hogy egyik alkalommal sem volt jelen senki a vevő részéről, amire az ügyvédek azt mondták, hogy ez nem akadály. Emlékezete szerint a vevő később írta alá a szerződést, amit így ő is később kapott meg. Ekkor látta, hogy a vevő egy cég és nem magyar a képviselője, de ezzel különösebben nem foglalkozott, mert a vételárat ekkor már átutalással megkapta. A tárgyaláson a **cégnév3** és a **tanú4** nevek az ingatlan vevőiként volt számára ismerős.

egyéb érdekelt 8 (26. sz.) tanú a **...cím2** ingatlan egyik tulajdonosa volt. Vallomásaiban elmondta, hogy az ingatlan a **cégnév3** vette meg. A vevő jelentkezésének körülményeiről nem tudott nyilatkozni, mivel azt tulajdonostársa intézte, ő már csak az adásvételi szerződés megkötésekor volt jelen **IV. r. vádlott**

helység3-i ügyvédi irodájában. Rajtuk eladókon és a IV. r. vádlotton kívül a vevő részéről egy vékony nő volt jelen két-három gyerekkel, akitől készpénzben a 37 millió Ft vételárat is megkapták. **tanú4** nevű személy nem volt jelen a szerződés megkötésekor és határozottan emlékezett arra, hogy a szerződés a vevő részéről már előre alá volt írva. A pénzt a nő először az ügyvédnek adta át, majd került az ügyvédtől hozzájuk, arról nem tudott nyilatkozni, hogy a pénzt átadó nő bármit is aláírt volna.

A bíróság a 14., 15., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32., tanú36, tanú3, tanú37 tanúk nyomozás során tett vallomását az ügyész indítványára a Be. 296. § (2) bekezdés b.) pontja alapján felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé.

Az ingatlantulajdonos tanúk közül többen is (14., 15., 18., 19., 20., 21., 22., 25., 28., 29., 30., 31. sz. tanúk) arról számoltak be, hogy a **cégnév2** kereste meg őket először vételi ajánlattal, voltak akik meg is nevezték (18., 20., 22., 27. sz. tanúk), hogy **tanú36** és **tanú38** jártak náluk az ajánlattal. Elmondták viszont azt is, hogy a **cégnév2** részéről az érdeklődés később elmaradt, illetőleg arról tájékoztatták őket, hogy átadták egy másik cégnek a projekt intézését (18., 20. sz. tanúk). Ezt követően néhány hónappal jelent meg a tulajdonosoknál I. r. **vádlott** és **tanú2**, akik az ingatlanok eladása felől érdeklődtek, illetőleg megvételükre tettek ajánlatot. A tanúvallomásokból kiderült az is, hogy rendszerint velük tárgyaltak, esetenként IV. r. **vádlott** is jelen volt, a vételárban azonban I. r. **vádlott** al egyeztek meg (14., 15., 18., 19., 20., 22., 24., 27., 28., 29., 30., 31., 32. sz. tanúk).

Arról is többen beszámoltak, hogy amikor rákérdeztek, hogy milyen célból vásárolják meg az ingatlanokat I. r. **vádlott** konkrétumokat rendszerint nem mondott (14., 17., 21., 24. sz. tanúk), csak néhány tanú említette meg, hogy arról tájékoztatta őket az I. r. **vádlott**, hogy a **cégnév2**-től átvették a projektet, illetőleg üzlet vagy lakópark beruházás merült fel (19., 27. sz. tanúk).

A tanúk közül többen úgy nyilatkoztak, hogy az egyezkedések során I. r. **vádlott** volt a „főnök”, míg a másik személyt, **tanú2**-t a „segítőjének” jelölték meg (14., 17., 18., 19., 20., 22., 24., 27., 32. sz. tanúk).

A tanúk többsége elmondta, hogy az adásvételi szerződés megkötésére a lakásukon került sor (14., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 27., 28., 32. számú tanúk), csak néhány tanú számolt be arról, hogy **helység3-on**, IV. r. **vádlott** irodájában írták alá az adásvételi szerződést (15., 22., 25. számú tanúk).

Ugyancsak a tanúk többsége határozottan állította, hogy a szerződés II. r. **vádlott** által már előre alá volt írva (17., 18., 20., 23., 24., 28., 30., 31., 32. számú tanúk), míg a 14., 19., 21. és 27. számú tanúk elmondták, hogy II. r. **vádlott** utólag írta alá a szerződést, amit vagy IV. r. **vádlott** vagy **tanú2** juttattak azután el hozzájuk személyesen avagy postai úton, ily módon ezen tanúk, de a 29., 30., és 31. számú tanúk sem találkoztak II. r. **vádlott** al.

Csak a 15. és a 22. számú tanúk találkoztak II. r. **vádlott** al a szerződés aláírásakor, a 22. számú tanú kifejezetten ragaszkodott ahhoz, hogy a vevő részéről a II. r. **vádlott** előtte írja alá a szerződést, aki így később odament az ügyvédi irodába.

Az ingatlanok vételárának kiegyenlítése rendszerint átutalással (14., 19., 20., 21.,

23., 27.) történt, azonban három tanú arról is beszámolt, hogy az új ingatlanuk megvételéhez előlegként **I. r. vádlott** „kölcsönszerződéssel” adott számukra pénzt (17., 23., 27. számú tanúk).

Az ingatlan tulajdonos tanúk elmondták a nyomozásban, hogy **tanú2** részére adták át az ingatlant, illetőleg vele rendezték a közüzemi átadást (19., 20., 23., 27., 28., 29., 30., 31. számú tanúk).

A 14., 15., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 24., 27., 28., 29., 30., 31. számú tanúk fényképről határozottan felismerték **I. r. vádlott** at és/vagy **tanú2-t**, míg a 15. számú tanú **II. r. vádlott** at is.

A 21. és a 24. számú tanúk arról is nyilatkoztak, hogy nekik nem állt volna szándékukban eladni az ingatlanjaikat, a 21. számú tanú szerint kifejezetten behajszolták őket ebbe, **I. r. vádlott** még pereskedést is kilátásba helyezett ennek érdekében velük szemben.

A 14., 23. és 28. számú tanúk nem tudták, avagy más néven jelölték meg azt a személyt, akivel az ingatlan vételárában megegyeztek, viszont a másik személyt „Attilaként” nevezték meg. Ebből és az adásvétel körülményeiből, valamint a 28. számú tanú által adott személyleírás alapján azonban egyértelműen lehetett következtetni arra, hogy **I. r. vádlott** al és **tanú27-tel** tárgyaltak.

tanú3 tanú a nyomozásban a **helység3-i** ingatlan **cégnév3** részére történt eladásáról fiával egyezően számolt be. Ő is elmondta, hogy a szerződés aláírásakor **tanú4** nevű személy nem volt jelen, viszont ő úgy emlékezett, hogy a szerződés vélhetően a vevő részéről előre alá volt írva, mivel annak egy példányát azonnal kézhez kapták **IV. r. vádlott** ól.

tanú36 tanú - a **cégnév2** munkatársa volt, és a **helység5-ön** ingatlanokkal kapcsolatosan arról számolt be, hogy **tanú38** beosztottjaként feladata olyan ingatlanok felkutatása volt, ahol a **cégnév2** egy üzletet tudna felépíteni. Második lehetőségként merült fel a **cím10** utcákban lévő telkek megvásárlása. Miután kikérték az adott ingatlanok tulajdoni lapjait látták, hogy több telek osztatlan közös tulajdonban állt, illetőleg a tulajdonosok között akadt, aki miután megtudta, hogy a **cégnév2-től** érdeklődtek, ezért dupla árat kért az ingatlanáért. Ily módon nehézkesen mentek a tulajdonosokkal a tárgyalások. A tárgyalások során csak hozzávetőleges árat mondtak a tulajdonosoknak, írásbeli megállapodás senkivel nem született, a **cégnév2** nem vállalt kötelezettséget, mivel elmondták azt is, hogy csak akkor vásárolják meg az ingatlant, ha mindenkivel sikerül megállapodniuk. A nehézségek miatt közte és **tanú38** között felmerült, hogy egy közbeékelte cégen vagy személyen keresztül - mivel volt már ilyenre példa a **cégnév2-nél** - vásárolják meg az ingatlanokat. Tudomása szerint - amíg a **cégnév2-nél** dolgozott - erre lépéseket nem tettek. A **cím3 helység4-en** lévő ingatlanok kapcsán csak arról volt tudomása, hogy ott is folytak tárgyalások, de ott másik kollégája járt el. I.rendű vádlott neve, II.rendű vádlott neve, **tanú2**, **tanú4**, **tanú10**, **tanú5** nevek nem voltak számára ismerősek.

tanú37 tanú a **cégnév9** ügyvezetője volt, elmondta, hogy cégük sosem állt kapcsolatban a **cégnév3**-vel. A tanú cége az Ügyfélkapu rendszeren keresztül

elektronikusan nyújtott be adóbevallásokat, a cég e-mail címéhez névkártyáikról többen is tudomást szerezhettek. Előadása szerint így fordulhatott elő, hogy a **cégnév9** e-mail címe szerepelt beküldőként a **cégnév3**, illetőleg **tanú4** nevén az adóbevalláson. A jelen ügyhöz köthető személyeket nem ismer.

szakértő1 igazságügyi könyvszakértő a tárgyaláson történt meghallgatásakor az írásbeli szakvéleményeiben foglaltakat változatlanul fenntartotta, így azt, hogy a **cégnév3** csupán 2008. év III. negyedévében adott be áfabevallást, míg a **cégnév4** 2009. évre egyáltalán nem nyújtott be áfabevallást, 2008. év IV. negyedévére pedig csak egy „0”-ás bevallásra került sor. Elmondta, hogy földhivatali és adóhivatali nyilvántartásokból állapította mindezt meg, könyvelési anyagok egyik cég esetében sem álltak rendelkezésére, önrevízióval kapcsolatos adóhatósági iratokkal pedig nem találkozott. A **cégnév4** esetében elmondta, hogy 2008. IV. negyedévében a „0”-ás bevallás azt jelentette, hogy a cégnek az adott időszakban nem volt semmilyen értékesítése és beszerzése sem. A **cégnév4** esetében 2009. évre a társasági adó vonatkozásában azért nem tett megállapításokat, mivel a szakvélemény elkészítésekor az arra az évre vonatkozó társasági adó bevallás még nem volt esedékes.

A **I. r. vádlott** által a **helység5-ön** ingatlanok bontásával kapcsolatban felhozott költségek kapcsán elmondta, hogy ez társasági adó szempontjából költség csökkentő tétel lenne és Áfa esetében ugyancsak az adókötelezettséget csökkentené, de csak abban az esetben, ha a gazdasági eseményről adóalany által kiállított hiteles számla támasztja mindezt alá. Mivel könyvelési anyagokkal nem rendelkezett, így ilyen számításokat nem tudott végezni. Ilyen esetben, ha megnevezik azon vállalkozásokat, amelyek a munkákat végezték, utólag a számlák ezektől beszerezhetők, és csak ekkor vehetők levonható Áfa szempontjából ezek figyelembe. Amennyiben ilyen bontási munkák már 2008. évben elkezdődtek, úgy a **cégnév4** érdeke lett volna, hogy ezen költségekről a számlákat beállítsa a bevallásába, mert csak akkor vihető át a következő időszakra. Ilyen azonban nem történt, mivel a **cégnév4** 2008. IV. negyedévére „0”-ás bevallást tett.

Az ugyancsak **I. r. vádlott** által felhozott önrevízióról pedig elmondta, hogy arra csak abban az esetben kerülhet sor, ha hibás bevallásra került korábban sor, amit az adózó önrevízióval kíván helyesbíteni. A **cégnév4** viszont 2009. évre egyetlen negyedévére sem tett bevallást. Amennyiben pedig valaki úgy dönt, hogy a javára vonatkozó tételekről nem nyújt be bevallást, mert aggasztja, hogy miből fizette ki ezeket a tételeket mind a Számviteli mind pedig az Áfa törvény szabályaiba ütközik.

Az eljárásban értékelt, részben a nyomozati iratok között elhelyezkedő és az eljárásban bűnjelként is lefoglalt - köztük az egyes adósvételi szerződések - **okirati bizonyítékok** közül a bíróság az alábbiakat emeli külön is ki:

Az **igazságügyi könyvszakértői vélemények** rögzítik, hogy a **cégnév3** 2008. évben csupán a III. negyedévben nyújtott be általános forgalmi adó bevallást, 2008. II. és IV. negyedéveire, amikor is a **helység3-i** és a **cím3** ingatlanokat a **cégnév2**, illetőleg

a **cégnév5** részére értékesítette nem tett eleget, ugyanígy 2008. év vonatkozásában társasági adó kötelezettségének sem teljesítette. A **cégnév4** 2008. év IV. negyedévében „0”-ás adóbevallást nyújtott be, amelyben az értékesített ingatlanról nem adott számot, míg 2009. évben adóbevallást a cég nem nyújtott be, a III. és IV. negyedévben történt ingatlan értékesítések után az állami költségvetést általános forgalmi adónemben károsította meg. A **cégnév4** ugyan 2008. évre nyújtott be társasági adó bevallást, azonban abban valótlánul nem szerepeltette az ingatlan adásvételeket. A szakértői vélemény ezen megállapításoknak megfelelően mind általános forgalmi adó, mind társasági adónemben az állami költségvetés csökkenésének összegét, mértékét is megálapította.

A **bűneljegyzék 38. és 40. tsz. alatti két vállalkozási szerződés**, melyből a 38. tsz. alatti a **cégnév4** és **tanú39** vállalkozó között jött létre 2009. július 13. napján, a megrendelő **cégnév4** részéről **II. r. vádlott** írta alá, továbbá **IV. r. vádlott** is ellenjegyezte. Tartalma szerint **tanú39** vállalkozó 2009. július 30.-i határidőig elvégzi a **cím10** 201003., 201004, 201005, 201006, 201007, 201009, 201012, 201014, 201015, 201016, 201017, 201018, 201019 hrsz. alatti ingatlanokon található felépítmények bontási munkálatait, melynek ellenértékeként vállalkozói díjként 4.000.000,- Ft lett kikötve.

A 40. tsz. alatti szerződés a **cégnév4** és **tanú40** vállalkozó között jött létre 2009. július 8. napján, a megrendelő **cégnév4** részéről **II. r. vádlott** írta alá, továbbá **IV. r. vádlott** is ellenjegyezte. Tartalmazza, hogy **tanú40** vállalkozó 2009. július 18.-i határidőig (a Budapest 201027 hrsz.-ú ingatlan kivételével, melynek átadási határideje a jogerős bontási engedély kiadását követő 10 nap) elvégzi a **cím10** 201003., 201004, 201005, 201006, 201007, 201009, 201012, 201014, 201015, 201016, 201017, 201018, 201019 hrsz. alatti ingatlanokon található felépítmények bontási munkálatait. Vállalkozói díjként 5.000.000,- Ft lett kikötve.

A bírósági iratok 48. száma alatt a **hatóság** a bíróság megkeresésére 2016. február 17. napján érkezett **tájékoztatása** szerint a **cégnév4** részére a **cím10** 201003., 201004, 201005, 201006, 201007, 201009, 201012, 201014, 201015, 201016, 201017, 201018, 201019 hrsz. alatti ingatlanok vonatkozásában 2009. április 24. és 2009. június 24. napja között került kiadásra bontási engedély. A 201026 hrsz.-ú ingatlanra bontási engedély kiadására nem került sor, a 201027 hrsz.-ú ingatlanra 2009. augusztus 26. napján, míg a 201013 hrsz.-ú ingatlanra pedig csak 2011. évben adtak ki a bontási engedélyt.

A bűneljegyzék 23. tsz. alatt került lefoglalásra azon **ügyvédi megbízási szerződés**, mely 2008. január 15. napján jött létre **I. r. vádlott** és **IV. r. vádlott** között, melyben a **I. r. vádlott**, mint megbízó **IV. r. vádlott** ügyvédi irodáját megbízta az **I. r. vádlott** mint magánszemélyhez és az érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok ügyvédi munkáinak ellátásával kapcsolatos ügyvédi tevékenységek elvégzésével. Ennek keretében továbbá a megbízó kizárólagosan jogosult volt a megbízott **pénzintézet1**-nél vezetett számú ügyvédi letéti számláját használni, letétei kezelésére, mely számlaszámon lévő összegeket a megbízott a megbízó mindenkor utasításai szerint köteles kezelni, azt az érdekkörébe tartozó cégek, társaságok ügyleteire

fordítani.

A bűnjeljegyzék 5. tsz. alatt lefoglalt **pénzintézet 4** iratok közül kiemelést érdemel a **2009. szeptember 30. napján kelt üzletrész adásvételi szerződés**, amelynek tartalma szerint **II. r. vádlott**, mint eladó a 100 %-os tulajdonában álló, 500.000,- Ft névértékű üzletrészét **tanú10** megvásárolta, a szerződés aláírásával egyidejűleg az üzletrész 500.000,- Ft-os vételárát utóbbi megfizette, illetőleg eladó annak átvételét elismerte. A szerződés tartalmazza, hogy magyar nyelven készült, azt egyik tanúként **I. r. vádlott**, másik tanúként **tanú30** írták alá.

A nyomozati iratok között lelhető fel azon hivatalos feljegyzés (nyom. ir. 2285. old.), amely a **I. r. vádlott** ól lefoglalásra került számítógép adattartalmáról készített szakértői jelentés alapján az **e-mail váltások értékelését** tartalmazza. A **I. r. vádlott**, **IV. r. vádlott** ak, **tanú2** tanú és a **cégnév2** közötti és további más e-mail váltások azt támasztják alá, hogy **I. r. vádlott** irányította a **cégnév3**-t és a **cégnév4**t is, ő töltötte be a vezető szerepet, valamint a **cégnév2** is vele tartotta a kapcsolatot, mindebben **tanú2** tanú is segítségére volt.

A **cégiratok** között a **cégnév3** cégkivonata alapján megállapítható, hogy a **tanú4** ügyvezető által képviselt céget a Pest Megyei Bíróság, mint cégbíróság 2009. november 9. napjával rendelte hivatalból - mint ismeretlen székhelyű céget - törölni. Az APEH helyszíni ellenőrzésről készült 2008. augusztus 8. napján kelt feljegyzése szerint a céget bejegyzett székhelyén nem találták, megállapítást nyert, hogy valótlán székhely, levelezési cím, elérhetőség volt az adóhivatal felé bejelentve, a cég sem bevallási, sem bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, illetőleg a **webhely** e-mail címről az adóhatósághoz elektronikusan beérkezett, **tanú4** névvel ellátott bevallások nem kerültek feldolgozásra. A **cégnév4**, valamint az **cégnév7** cégiratai alapján pedig még laikus által is egyértelműen megállapítható, hogy a **tanú10** és az **tanú6** névaláírások azonosak (nyom. ir. 609., 639., 641. old.)

A bíróság a Be. 206/A §-a alapján bizonyítékként értékelte a nyomozás során a **Vám és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága Művelési Osztálya által bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés** eredményeit, köztük a pénzintézetektől beszerzett iratokat, kivonatos jelentéseket és telefonbeszélgetések technikai eszközzel történt rögzítésének **eredményeit** is, melyekből megállapítható, hogy 2009. szeptember 30. napját követően is **I. r. vádlott** nak köze volt a **cégnév4**hez, illetőleg ő adta a szükséges utasításokat ezt követően is **II. r. vádlott**, **tanú2** tanú és **tanú1** tanúk (TIGY 1561., 1569., 1573., 1684., 1736. old.) részére is. De az is megállapítható volt, hogy **I. r. vádlott** esetében egyetlen olyan telefonbeszélgetés nem került rögzítésre, amelynek során arab személlyel beszélt volna, akár angol, akár más nyelven.

A telefonbeszélgetések technikai eszközzel történt rögzítéseivel kapcsolatában a Fővárosi Bíróság Elnökének 2010. május 28-án kelt T.El.040/2/2010. számú igazolása szerint:

- a **tanú2** tanú által használt hívószámú mobiltelefonján zajlott beszélgetések technikai eszközzel rögzítése:

- 2009. október 21. napjának 12,00 órája és 2010. január 10. napjának 12,00 órája között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. október 19. napján kelt 24.Ti.0421/2/2009. Tük. számú végzése folytán,
 - 2010. január 10. napjának 12,00 órája és 2010. április 9. napjának 12,00 órája között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. január 5. napján kelt 24.Ti.0421/10/2009. Tük. számú végzése folytán,
 - az ugyancsak az általa használt hívószámú mobiltelefonján továbbított közlések technikai eszközzel rögzítése:
 - 2009. november 18. napjának 12,00 órája és 2010. február 13. napjának 12,00 órája között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. november 16. napján kelt 24.Ti.0421/6/2009. Tük. számú végzése folytán,
- a **I. r. vádlott** által használt és a hívószámú mobiltelefonján továbbított közlések technikai eszközzel rögzítése:
- 2009. november 2. napjának 12,00 órája és 2010. január 27. napjának 12,00 órája között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. október 29. napján kelt 24.Ti.0421/4/2009. Tük. számú végzése folytán,
 - 2010. január 27. napjának 12,00 órája és 2010. április 23. napjának 12,00 órája között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. január 22. napján kelt 24.Ti.0421/12/2009. Tük. számú végzése folytán,
 - 2010. április 29. napjának 12,00 órája és 2010. július 23. napjának 12,00 órája között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. április 27. napján kelt 24.Ti.0421/16/2009. Tük. számú végzése folytán,
- az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (49 bekezdés szerinti adócsalás büntette, valamint az ugyanezen törvény 303. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti pénzhamisítás büntette miatt bírósági engedély alapján történt.

A lehallgatás anyagának, illetőleg a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználását a Fővárosi Főügyészség KÜO.23930/2010/13. számon előterjesztett indítványára a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. január 14. napján kelt 2.Bny.40.137/2011/2. számú végzésében engedélyezte.

A Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága Kiemelt Pénzügyi és Gazdasági Ügyek Osztálya I. a Be. 206/A. § (1) bekezdésének b.) pontjában írt kötelezettségének eleget téve a 76/2010. bü. számú, 2010. szeptember 7. napján kelt ügyindító jelentése alapján 2010. szeptember 7. napján a nyomozást adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt elrendelte.

A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, melyekből az alábbi három tény kétségtelenül megállapítható volt:

- 1.) A tényállásban megjelölt ingatlanok a magánszemély tulajdonosoktól két cég, a **cégnév3** és a **cégnév4** „közvetítésével” kerültek a **cégnév2** és jogelődje a **cégnév5** tulajdonába.

2.) Az ingatlanok magánszemély tulajdonosoktól való megvétele és **cégnév2** részére történt tovább értékesítésében központi szerepet töltött be **I. r. vádlott**, melyekből további következtetésként levonható volt az is, hogy mind a **cégnév3**, mind a **cégnév4** cégekben is döntéshozó, irányító, vezető szerepe volt.

3.) Sem a **cégnév3**, sem a **cégnév4** az ingatlanok értékesítése után az adóbevallási kötelezettségeinek nem tett eleget.

Azon - vádlottak által sem vitatott - tény, hogy az ingatlanok a **cégnév3** és a **cégnév4** közvetítésével kerültek a magánszemély tulajdonosoktól a **cégnév2** és jogelődje tulajdonába a **cégnév2** részéről meghallgatott tanúk és az ingatlantulajdonos tanúk vallomásain túl az okirati bizonyítékok, így az adásvételi szerződések és a földhivatali iratok is alátámasztották. **I. r. vádlott** hivatkozott arra, hogy a **cégnév2** kérte fel őt az ingatlanok felkutatására, majd az ingatlantulajdonosoktól való megvételére. Ezt a **cégnév2** részéről meghallgatott tanúk vallomásai teljességgel nem támasztották alá. Csak egyéb érdekelt 3 és **tanú29** tanúk utaltak arra, hogy az **I. r. vádlott** segítőként közreműködött, illetőleg feladata az volt, hogy a **cégnév2** által megfelelőnek talált ingatlanokat felvásárolja. **tanú28**, egyéb érdekelt 6 és egyéb érdekelt 4 tanúk ezzel szemben kifejezetten arról számoltak be, hogy **I. r. vádlott** bár próbálkozott bekapcsolódni a cég ingatlanközvetítői szférájába, nem volt megbízva ingatlanok felvásárlásával, sőt a **cégnév2** kerülte az ingatlanközvetítőket, az ingatlanokat az **I. r. vádlott** ajánlotta fel, mint azt is, hogy a **helység5-ön** ingatlanokat a bonyolult tulajdonlások miatt maga vásárolja fel és oldja meg, hogy azokat egyben a **cégnév2** meg tudja venni. **tanú28** tanú kihangsúlyozta, hogy **I. r. vádlott** kereste őket nagyon sokszor megvásárolható ingatlanok ajánlataival, ez - anélkül, hogy valaha is megbízták volna - **I. r. vádlott** „kis biznisze volt”.

Már ebből is következtetni lehetett arra, hogy **I. r. vádlott** központi szerepet töltött be nem csak a **cégnév4**ben, hanem állításával szemben a **cégnév3**-ben is. Különösen utóbbi cég esetében hivatkozott arra **I. r. vádlott**, hogy ő nem volt ténylegesen irányító személy, ő csupán az arabok irányítása alapján, ingatlanközvetítőként, ügynöki jutalékért járt el a **cégnév3**-ben. A vádlott ezen állítását ugyancsak cáfolták a **cégnév2** részéről meghallgatott tanúk, akik valamennyien azt vallották, hogy az ingatlanok kapcsán mindvégig **I. r. vádlott** al egyeztettek, kizárólag vele álltak kapcsolatban, kizárólag vele voltak tárgyalási pozícióban is. egyéb érdekelt 3, egyéb érdekelt 6, **tanú28** és **tanú29** tanúk emlékeztek viszont arra is, hogy az adásvételi szerződések megkötésekor jelen volt egy külföldi személy, **tanú4** is, aki vagy egyáltalán nem szólt egy szót sem, vagy csak nagyon keveset, azt is tört magyarsággal, ezért az **I. r. vádlott** aláíratott vele egy olyan papírt, hogy az **I. r. vádlott** lefordította neki a szerződést, és akiről az utolsó pillanatban derült csak ki, hogy ő és nem **I. r. vádlott** a cég tulajdonosa. Elmondták azt is, hogy a szerződések aláírásakor is egyébként **I. r. vádlott** volt az, aki végig irányította a helyzetet, **tanú29** tanúnak pedig feltűnő volt, hogy **tanú4** végig az arcát takarva, baseball sapkában ült és visszafelé írt. Utóbbi körülmény azért jelentős, mert **tanú4** a nyilvántartások

szerint szerb állampolgár volt, míg köztudomásúlag a visszafelé írás nem a szláv, hanem az arab és perzsa nyelvekben szokásos, így ez is alátámasztja, hogy valójában a szerződések aláírásakor nem a valós **tanú4** volt jelen, ezzel pedig I. r. **vádlott** is tisztában kellett legyen.

I. r. **vádlott** védekezésével szemben a **cégnév3**-ben betöltött irányító szerepét támasztja alá az is, hogy a magánszemély ingatlantulajdonosok felé is egyértelműen ő irányította a vételár tárgyalásokat, a magánszemély tulajdonosokkal megkötött szerződések IV. r. **vádlott helység3-i** ügyvédi irodájában történt aláírásakor is vagy ő, vagy hozzátartozói, így az I. r. vádlott felesége volt jelen, nem egy esetben utóbbi, illetőleg **tanú8** előadása szerint II. r. **vádlott** adta át a vételárat. Ezekről számoltak be a 11., 12. és 13. sz. tanúk és **tanú8** is nyomozati vallomásaiban, de egyéb érdekelt 8 tanú vallomásából is egyértelmű következtetést lehetett levonni arra, hogy a vételár átadása I. r. **vádlott** felesége részéről történt meg, hiszen a 11. és 12. sz. tanúval egyezően írta le ennek körülményeit. Bár **tanú3** és **tanú3** tanúk nem hozták összefüggésbe I. r. **vádlott** at a **helység3-i** ingatlan **cégnév3** részére történt eladásával, de nyilvánvaló, hogy ezt is az I. r. vádlott irányíthatta, hiszen a szerződés megkötésére IV. r. **vádlott** irodájában került sor. Valamennyi a **cégnév3** által vásárolt **helység3-i** és **cím3 cím3i** ingatlan tulajdonosa viszont elmondta, hogy a IV. r. vádlott ügyvédi irodájában **tanú4** nevű személlyel egyikük sem találkozott, a szerződés az esetek többségében már előre alá volt írva a vevő részéről, **tanú35** ezt kifejezetten furcsának is találta, szóvá is tette, illetőleg ekkor szembesültek azzal, hogy a vevő egy cég, a képviselője pedig külföldi.

A **cégnév4** esetében I. r. **vádlott** kezdetben ugyancsak próbált hivatkozni arra, hogy - miután a cégben semmilyen vezető tisztséget nem töltött be - így irányító szerepe sem lehetett, ellenben azt is elmondta, hogy tulajdonképpen eleve ingatlan ügyletekre hozta létre a céget, hosszú távon gondolkodtak a cégben. Saját, valamint II. rendű vádlott neve II. r., IV. r. **vádlott** ak, **tanú2**, **tanú1** tanúk, a **cégnév2** részéről meghallgatott tanúk, és a magánszemély ingatlantulajdonos tanúk vallomásaiból is egyértelműen kitűnt, hogy valójában I. r. **vádlott** volt a „főnök”, ő tartotta kézben az ingatlanok vételét és továbbadását is, **tanú2** tanú alapvetően csak segédkezett, II. r. **vádlott** pedig csak elenyésző esetben volt jelen a szerződések aláírásakor, jellemzően akkor, ha ahhoz a tulajdonosok ragaszkodtak (15. és 22. sz. tanú vallomása). A magánszemély tulajdonosokkal létrejött adásvételi szerződések megkötésekor ugyanis a **cégnév4** esetében is rendszerint II. r. **vádlott** részéről előre alá volt írva a szerződés.

tanú1 tanú ugyancsak arról számolt be, hogy valamennyi I. r. **vádlott** és hozzátartozóihoz köthető, általa könyvelt cég esetében kizárólag I. r. **vádlott** al állt kapcsolatban, mindig az I. r. vádlott adta részére az utasításokat.

Végül a tárgyalás közvetlensége folytán, a bíróság által tapasztalt személyiségjegyek alapján is megállapítható volt, hogy a vádlottak közül I. r. **vádlott** tartotta kézben az ügyleteket és töltötte be minden téren az irányító szerepet.

Az a tény pedig, hogy sem a **cégnév3**, sem a **cégnév4** a **cégnév2** Magyarország részére értékesített ingatlanok után az adókötelezettségeinek nem tett eleget az igazságügyi könyvszakértői vélemények, **szakértő1** szakértő nyilatkozata, de **tanú1** tanú vallomásai is alátámasztották. Utóbbi vallomása alapján volt tisztázható az is, hogy a **cégnév4** 2008. év IV. negyedévre tett adóbevallást, azonban csak ún. „0”-ás adóbevallásra került sor, azt **tanú1** tanú I. r. **vádlott** utasítására adta így be. A tanú vallomásából egyébként az is kiderült, hogy szerződéseket sosem látott, a könyvelésbe sem az ingatlanok vásárlásáról, sem azok értékesítéséről számlák nem kerültek be, ilyenekkel egyáltalán nem találkozott.

I. r. vádlott védekezésében hivatkozott arra, hogy az ingatlanok megvételéhez nem volt megfelelő tőkéje, ezért fordult az „arabokhoz” kölcsönért, de mivel nem adtak, viszont jó üzleti lehetőséget láttak a dologban, ezért a **cégnév3** közvetítőjeként az „arabok” utasításai szerint járt el. Így kezdetben az „arabok” finanszírozták meg az ügyleteket, majd miután létrehozta a **cégnév4t** - mivel ekkor már meg volt a bizalom - az „araboktól” újból kölcsönt kért és kapott is. A bíróság ezt a vádlotti védekezést nem fogadta el, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy nem hogy az „arabok” nem álltak az I. r. **vádlott** mögött, de semmiféle kölcsönt sem adtak I. r. **vádlott** nak már csak azért sem, mert szükség sem volt rá.

Rögtön cáfolta ezt a vádlotti védekezést maga az I. r. **vádlott** azon többször is hangoztatott nyilatkozata, mely szerint ezen idő előtt, és időben 100 millió forintos nagyságrendű készpénzzel és valutával rendelkezett. Ha ez valóban így volt, akkor a legelső **helység3-i** ingatlan megvétele nem okozhatott volna gondot I. r. **vádlott** nak, a továbbiak pedig azért, mert mindig rendelkezésére álltak a **cégnév2** és jogelődje által megvásárolt ingatlanok vételárából olyan összegek, amelyekből az újabb ingatlanok megvételét tudta finanszírozni.

Megállapítható ugyanis, hogy a **cégnév3** a tényállás 1/a.) pontjában írt **helység3-i** ingatlan 2008. május 29-i megvételét megelőző egy nappal, 2008. május 28. napján lett cégnyilvántartásba véve, a céget rövid idővel az ingatlan megvétele és 2008. június 5-i **cégnév2** részére továbbértékesítése előtt alapították. Bár **tanú35** úgy emlékezett, hogy a szerződés aláírásakor a 35 millió Ft-os vételár már átutalásra került részükre, azt valójában csak azután utalták át nekik, miután a **cégnév2** a 288 millió Ft-ot vételárat két részletben a **cégnév3** bankszámlájára átutalta. Mindebből következően a **cégnév3**-nek és I. r. **vádlott** nak ténylegesen semmit sem kellett megelőlegezni a **helység3-i** ingatlan megvételéhez.

Az 1/b.) pontban írt **cím3 cím3i** ingatlanok tulajdonosai arról számoltak be, hogy a szerződés megkötésével egyidejűleg I. r. **vádlott** hozzátartozói (felesége és II. r. **vádlott**) készpénzben rendezték feléjük a vételárat, amit - miután ezen ingatlanok megvételekor az 1/a.) pontban írt **helység3-i** ingatlan ellenértéke a **cégnév2**-től már a **cégnév3** rendelkezésére állt - szintén nem kellett más forrásból megelőlegezni, mivel a **helység3-i** ingatlan értékesítése után tisztán 253 millió Ft már a cég és I. r. **vádlott** rendelkezésére állt, amely bőven elegendő volt a II. kerületi ingatlanok felvásárlására.

I. r. vádlott állította, hogy végül a **cégnév4** által megvásárolt ingatlanokhoz kapott kölcsönt az araboktól. Ezt a vádlotti állítást a bíróság ugyancsak elvetette.

Megállapítható ugyanis, hogy a **cégnév4** a tényállás 3/a-c.) pontjaiban írt ingatlanokat a magánszemély tulajdonosoktól 2008. október 29. és 2009. június 16. napja között vásárolta fel az adásvételi szerződések szerint. A tényállás 1/b.) pontjában írt **cím3 cím3i** ingatlanok vételár részeként, összesen 426 millió Ft-ot a **cégnév5** két részletben, 2008. október 10-én és 2008. november 14-én utalt át a **cégnév3** számlájára, melyből összesen 220.500.000,- Ft **I. r. vádlott** hoz került. Ugyancsak rendelkezésére állt már ekkor **I. r. vádlott** nak, és így a **cégnév4** nek is a **cégnév2** által a **alapítvány1** részére átutalt 330 millió Ft előleg is. Ezekből következően így a **cégnév4** nek és **I. r. vádlott** nak a tényállás 3/a-c.) pontjaiban írt II. kerületi és a **helység5-ön** ingatlanok vételárát - még ha valóban saját kockázatára is vette azokat - megint csak nem kellett kölcsönből megelőlegeznie, mivel azt gyakorlatilag a **cégnév2** korábbi és idő közbeni kifizetéseiből teljesíteni tudta.

I. r. vádlott hivatkozott arra is, hogy 2008. év végétől a **helység5-ön** ingatlanokon álló épületek bontásával és az illegális beköltözőkkel szemben „securitys” költségei merültek fel, ami összességében 100 millió Ft felett volt. Az a **cégnév2** részéről meghallgatott tanúk és a **helység5-ön** magánszemély ingatlantulajdonos tanúk vallomásaiból is kitűnt, hogy egyrészt álltak építmények egyes ingatlanokon, másrészt bizonyos ingatlanok közös tulajdonban állása bonyolította a vételt, a **cégnév2** tulajdonképpen ez utóbbi miatt „fel is adta” az ingatlanok közvetlen megvásárlását. **tanú28** tanú tett arról említést, hogy a **helység5-ön** ingatlanokat lényegében **I. r. vádlott** „saját szakállára” vásárolta meg és vállalta az azokon lévő ingatlanok bontását és a terület egyben történő értékesítését a **cégnév2**-nek. Ezt erősíti a **helység5-ön** magánszemély ingatlantulajdonosok nagy részének azon nyilatkozata, hogy valóban korábban volt érdeklődés a **cégnév2** részéről, de az abbamaradt, majd amikor **I. r. vádlott** jelentkezett vételi ajánlással valójában nem derült ki számukra, hogy milyen célból vásárolja fel azokat az **I. r. vádlott**, mivel konkrétumokat nem mondott erről. Az ingatlan tulajdonos tanúk ugyanakkor nem számoltak be olyanról, hogy illegálisan ott tartózkodó, vagy be nem jelentett személyek nehezítették volna az ügyletet. Viszont a 21. és 24. számú tanúk elmondták, hogy nekik nem állt eredetileg szándékukban az ingatlan értékesítése, de **I. r. vádlott** behajszolta őket, sőt még pereskedést is kilátásba helyezett.

I. r. vádlott az eljárásban nem kívánta megnevezni, hogy mely cégekkel, vállalkozókkal állt kapcsolatban a **cégnév4** a bontási és őrzési munkák kapcsán, továbbá azt állította, hogy a cég eladásakor minden irat, így ezen munkákról a számlák is az új tulajdonos részére átadásra kerültek. Ebben a körben csupán két lefoglalt és bűnjelként kezelt szerződés (38. és 40. tsz. alatti bűnjelek) állt bizonyítékként rendelkezésre, melyek 2009. júliusában jöttek létre a **cégnév4** és **tanú39**, valamint **tanú40** vállalkozók között a **helység5-ön** ingatlanok 2009. július 30-i határidőig történő bontási munkáira, ezek viszont közel sem olyan összegekről (csak összesen 9 millió Ft) szólnak, mint amilyen nagyságrendekre **I. r. vádlott**

hivatkozott.

A hatóság közlése szerint pedig a bontási engedélyek kiadására csak 2009. április és augusztus között került sor az egyes ingatlanok kapcsán, így az I. r. vádlott korábban - 2008. év végén - meg sem kezdhette ezeket a munkákat, mint ahogy hivatkozott rá. Azt a bíróság sem vitatja, hogy voltak a bontással költségei a **cégnév4**nek, de nem olyan összegben, mint amire I. r. **vádlott** hivatkozott. Az pedig, hogy az I. r. vádlott nem kívánta megnevezni a munkát végző cégeket, személyeket jelzésértékű volt, mint ahogy az sem véletlen, hogy a **cégnév4** ezen költségeket (mint beszerzéseket) sem vallotta be, hiszen akkor az ingatlanok értékesítése után is eleget kell ennek tenni, hogy ezek a költségek később elszámolhatók legyenek. Azon I. r. vádlotti állításra pedig, hogy a bontási munkálatok miatt is kellett az araboktól a pénzt kölcsönkérnie egyrészt visszautal a bíróság arra, hogy a vádlottnak a korábbi ingatlanértékesítések kapcsán volt elegendő pénze, amelyből ezt finanszírozni tudta, ráadásul igazoltan nem tett ki olyan nagy összeget, amelyet csak kölcsönből tudott volna megoldani. Utóbbit egyébként **tanú1** tanú vallomása is alátámasztotta, aki ugyan hivatkozott arra, hogy I. r. **vádlott** említést tett neki arról, hogy a **cégnév2** részére ingatlanokat keres és már bontási és „security” költségei is merültek fel, de ilyen számlákat nem látott, nem került be a könyvelésbe sem. Később ugyan a tanú azt is állította, hogy 2009. januárjában az egyeztetésnél 5-6 olyan számla volt az I. r. vádlottnál, amelyek áfa tartalma 8-10 millió Ft volt és ezekről azt állította, hogy bontási és security költségekről voltak, de arról már a tanú sem számolt be, hogy ezek a könyvelésbe bekerültek volna.

I. r. **vádlott** , de II. r. **vádlott** is hivatkozott arra, hogy az arabok nyomására kellett, hogy eladják a **cégnév4**t. Az I. r. vádlott állította, hogy az arabok már 2009. nyarán nagyon izgultak, hogy visszakapják a pénzüket, ezért garanciaként kérték, hogy írássák át rájuk a **cégnév4**t. A bíróság ezen védekezést sem fogadta el megalapozottnak, ellenkezőleg azt állapította meg, hogy a cég átruházás fiktív volt, csak azt a célt szolgálta, hogy az ingatlanok **cégnév2** részére értékesítése utáni adókötelezettséget I. r. **vádlott** és II. r. **vádlott** ak elkerüljék.

A bíróság már korábban kifejtette, hogy milyen indokok folytán nem volt szüksége a **cégnév4**nek és I. r. **vádlott** nak kölcsönre, és ez valójában miért is nem történhetett meg. Ebből következik, hogy a bíróság azon védekezést sem fogadta el, hogy I. r. **vádlott** az arabok nyomása alatt állt volna, és a cégeladás is emiatt történt volna. Ezen túlmenően kétségesnek tesz ezen I. r. vádlotti védekezést további más körülmények is. Itt utal a bíróság arra, hogy egyébként **tanú2** és **tanú1** tanúk vallomásai sem erősítik ezt a védekezést. **tanú2** tanú ugyanis elmondta, hogy ő a I. r. **vádlott** nak végzett munkák során soha nem került kapcsolatba arab személyekkel, a tárgyaláson határozottan állította, hogy nincs tudomása olyanról, hogy az I. r. vádlott arabokkal állt volna kapcsolatban, bármilyen oknál fogva I. r. **vádlott** at arabok szorongatták volna. Csupán egyetlen momentumhoz tudott arab személyt kötni, amikor egy alkalommal **helység5-ön** az egyik vállalkozó - aki vélhetően valamilyen bontási munkát végzett - egy arab személlyel jelent meg, akiről a vállalkozó azt mondta, hogy a „védője”. Kovácsné **tanú1** tanú szintén sosem hallott arab személyekről I. r. **vádlott** ól, amikor pedig az I. r. vádlott utalt arra, hogy

kölcsönt kapott - és aminek cégbe kerülése problémás volt -, akkor is csak annyit mondott, hogy külföldiektől kapta. A kölcsön létét teszi kétségessé egyébként az a körülmény is, hogy az nem került be a **cégnév4** könyvelésébe.

További, a cég fiktív értékesítését alátámasztó körülményként merült fel, hogy olyan ügyvéd előtt került arra sor, amelyet egyik fél sem ismert, holott a helyzet adta volna, hogy ebben is az I. r. vádlott által már jól ismert IV. r. vádlott közreműködhesse. I. r. vádlott még azt is állította, hogy „tanú10val és tanú6val ott találkoztam talán először, vagy lehet, hogy ez a kettő egy ember”. Utóbbi azért vet fel kétségeket, mert ha I. r. vádlott at valóban szorongatták az arabok, akkor a cég megvételére érthetetlen, hogy miért egy ismeretlen személyt küldtek volna. Magáról az üzletrész átruházási szerződés megkötéséről tanú9, tanú27, tanú30 és tanú31 tanúk tettek nyilatkozatokat. Ezekből kitűnt, hogy az egyik fél által sem ismert tanú27 és tanú9 ügyvédek tanú31 tanú révén kerültek az ügyletbe. tanú31 tanú ugyan a nyomozásban azt állította, hogy I. r. vádlott kereste meg őt azzal, hogy tudna-e segíteni egy cég adásvételében, majd a tárgyaláson már érdekes módon III. r. vádlott ról mondta ugyanezt. tanú31 tanúvallomása kivételével a többi tanú előadása szerint a szerződéskötésnél I. r. vádlott , II. r. vádlott ak és a vevő részéről egy arab személy volt jelen, míg tanú31 tanú azt állította, hogy a III. r. vádlottal még egy arab személy volt ott. Az, hogy III. r. vádlott is esetleg belefolyt valamilyen módon a cég átruházásába és talán még jelen is volt azért nem elképzelhetetlen, mivel a cégiratokból megállapítható, hogy III. r. vádlott at, mint tagot az **cégnév7**ben az ugyancsak aleppoi származású tanú6 váltotta, és akinek aláírása teljességgel megegyezik a magát tanú10nak kiadó személy aláírásával, azaz a két személy azonos, és így alappal felmerül az, hogy őt III. r. vádlott is ismerhette, de még az is, hogy csak egyedül a III. r. vádlott volt ott. Ezt a feltételezést erősíti II. r. vádlott tárgyalási vallomása is, aki úgy emlékezett, hogy rajta és fián az I. r. vádlotton kívül csak egy arab úr volt ott a cég eladásánál, és amikor behívták aláírni, akkor III. r. vádlott at látta ott.

Az arab vevőről a tanúvallomásokból kiderült az is, hogy csak törve beszélte a magyar nyelvet, de nem nagyon szólalt meg. Mindezek ellenére mégis a szerződés csak magyar nyelven született meg, ami szintén arra utal, hogy a vevő vételi szándéka sem lehetett komoly, hiszen abban az esetben tolmács igénybe vétele és a szerződés két nyelven történő megszövegezése is az ő érdekeit szolgálta volna.

I. r. vádlott hivatkozott arra is, hogy a **cégnév4** üzletrészének átruházásakor minden iratot átadtak tanú10nak. A tanúvallomásokból ellenben kitűnt, hogy az üzletrész átruházási szerződés megkötésekor pénz, avagy iratátadás a szerződésben foglaltakkal ellentétben nem történt, de olyan tájékoztatása sem történt meg a vevőnek, hogy a cég átvételét követően a közelgő adókötelezettség őt terheli. Az eljárásban viszont nagy mennyiségű **cégnév4** iratot foglaltak le mind I. r. vádlott ól, mind tanú2 tanútól, ami megint csak megingatja az I. r. vádlotti hivatkozást. Ezen felül tanú1 tanú is arról számolt be, hogy 2009. november végéig, december elejéig még nála volt a **cégnév4** számlatömbje, amit azután I. r. vádlott vitt el tőle.

Végül a titkos információgyűjtés eredményeiből kiemelést érdemel az, hogy annak tartama alatt - már a **cégnév4** üzletrészének átruházása után - olyan telefonbeszélgetés került rögzítésre **tanú2** tanú és **II. r. vádlott** között, mely szerint **tanú2** és **I. r. vádlott** megállapodott abban, hogy a **II. r. vádlott** már ne vegye át a **cégnév4**nek érkező leveleket, illetőleg Kovácsné **tanú1** könyvelővel úgy szintén megállapodás született, hogy mit tegyen a **cégnév4**nek érkezett felszólításokkal.

A 3/c. pontban írt két ingatlannak a **I. r. vádlott** érdekeltségébe tartozó **cégnév6** részére történt értékesítése kapcsán pedig megállapítható, hogy azok egyértelműen a vagyon **cégnév4**ből való kimentését célozták. Azok **cégnév6** általi megvételére egy nappal azelőtt került sor, hogy **II. r. vádlott** ügyvezetői tisztsége a cég átruházása folytán megszűnt, ráadásul a magánszemély ingatlantulajdonosoknak kifizetett vételárnál alacsonyabb áron került arra sor. Így biztosította **I. r. vádlott**, hogy ezek az ingatlanok még az érdekeltségében maradjanak. Nyilvánvaló, ha az állítólagos **tanú10** ténylegesen át akarta volna venni a **cégnév4**t, akkor nem járult volna hozzá ehhez az áron aluli és **I. r. vádlott** érdekeltségébe tartozó cég részére történő adásvételhez. Valószínű nem is tudott róla, hiszen, ha tudomására jut, akkor az **I. r. vádlott** által hivatkozott arabok tényleg „megszorongatták volna” **I. r. vádlott** at, de ilyentől nem kellett tartania az **I. r. vádlott**nak, egyrészt, mert a cég üzletrészének átruházása fiktív volt, a cég tényleges átvétele a vevőnek sem volt érdeke, végül pedig az arabok részéről egyébként sem volt semmilyen „szorongatás” **I. r. vádlott** irányába.

Összességében mindezen bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy az **I. r. vádlott** által védekezésül felhozott - ténylegesen konkrétan viszont soha meg nem nevezett - arab személyek nem **I. r. vádlott** mögött álltak, és nem is ők irányították az **I. r. vádlott**at. Éppen ellenkezőleg, **I. r. vádlott** - aki rendkívül jó üzleti lehetőséget látott az ingatlanok felvásárlásában és **cégnév2** részére értékesítésében - irányította mind a **cégnév3**-t, mind a **cégnév4**t, utóbbit még annak 2009. szeptember 30. napján történt eladását követően is. Az is tudatos volt az **I. r. vádlott** részéről, hogy ő maga egyik cégben sem volt tulajdonos, tag, avagy vezető tisztségviselő, **tanú4** és **II. r. vádlott** ak, valamint a **cégnév4**t megvásárló magát **tanú10**nak kiadó **tanú6** ún. stróman szerepet töltöttek be, hogy az ingatlan értékesítések utáni adókötelezettség kikerülhető és kijátszható legyen, majd a cégek **I. r. vádlott** általi „eltüntetését” is célozták. Az sem véletlen, hogy sem a magát **tanú4**nek kiadó arab személy, sem a magát **tanú10**nak kiadó **tanú6** nem kerültek feltalálásra az eljárásban.

II. r. vádlott lényegében a bírósági eljárás végén tett vallomásában igyekezett alátámasztani a fia, **I. r. vádlott** által állítottakat. Vallomásából kitűnt, hogy **I. r. vádlott** al közösen döntöttek az ingatlanértékesítéssel foglalkozó **cégnév4** létrehozásáról és, hogy abban mindent fia intéz, mivel ő maga az egészségi állapota folytán nem nagyon tudott részt venni az ügyekben. Igyekezett megerősíteni, hogy fiával másképp nem tudták elindítani a céget csak úgy, hogy **I. r. vádlott** kölcsön kért az araboktól, akik emiatt később szorongatták őket és ezért is

voltak kénytelenek a céget nekik eladni. Ezen védekezéssel kapcsolatosan a bíróság már fentebb kifejtette álláspontját, hogy mely indokok alapján nem fogadta el ezt I. r. **vádlott** vonatkozásában, amely indokok II. r. **vádlott** esetében is azonosak.

A II. r. **vádlott** egyébként maga mondta el, hogy minden a céggel kapcsolatos dolgot átbeszélte fiával, I. r. **vádlott** al, közösen hozták meg a döntéseket. IV. r. **vádlott** is megerősítette mindezt, mivel ő is úgy nyilatkozott, hogy a családi kapcsolatból adódóan feltételezte, hogy az I. r. **vádlott** a II. r. **vádlott**at mindenről tájékoztatta. Azt, hogy II. r. **vádlott** tisztában volt a **cégnév4** működésével, arra rálátása volt alátámasztja az is, hogy maga is jelen volt szerződések aláírásakor, IV. r. **vádlott** is egyeztetett vele ezek kapcsán és mindenről ő maga is tájékoztatta.

Mindezekből következően II. r. **vádlott** tisztában volt azzal is, hogy a cég eladása fikatív volt és az valójában milyen célokat szolgált, de azzal is, hogy a 2009. október 9-én és 13-án történt pénzáttulalás és pénzfelvétel és a 2009. október 13-án, az **cégnév6**-nek történt két ingatlan értékesítése is a vagyon kimentését célozták. Ugyanis 2009. szeptember 30-án - a cég értékesítésével azonos napon - a **cégnév4** több ingatlant is értékesített a **cégnév2**-nek, ezek vételárát nyilvánvalóan még meg kívánták az I-II. r. **vádlott**ak szerezni, de az azok utáni adókötelezettséget már nem kívánták teljesíteni. A pénzügyi műveletek egyébként a változásbejegyzések idejére esnek, ezen időszak kihasználásával került sor azokra, de további beszédes bizonyíték arra, hogy I. r. **vádlott** és II. r. **vádlott** ak a cég eladását követően is a **cégnév4** ügyeiben eljárak és pénz került még hozzájuk az is, hogy II. r. **vádlott** - ha csupán egy kis összeget is - 2009. november 9-én még pénzt vett fel a **cégnév4** K&H Banknál vezetett számlájáról a cég képviselőjeként eljárva (nyom. ir. 1729. old.), illetőleg ő járhatott el ezen a napon a számla zárolásával összefüggésében is (TIGY 1/853-857. old.). Azzal pedig, hogy a cégben végzett gazdasági tevékenység adóbevallási kötelezettséggel is jár II. r. **vádlott** is tisztában volt, hiszen más cégben is töltött be vezető tisztséget, sőt ő maga mondta el, hogy régóta közös üzleti ügyei voltak fiával. Így miután a cég átruházásakor iratok átadására sem került sor át kellett, hogy fogja a tudata azt, hogy már nem ő kell teljesítse a **cégnév4** 2009. III. negyedévi értékesítése után az adóbevallást, de azt is, hogy ezt az új tulajdonos és ügyvezető sem fogja megtenni.

Bár II. r. **vádlott** egyfajta „stróman” szerepben volt, hiszen alapvetően fia, I. r. **vádlott** irányította a **cégnév4**t, de a II. r. **vádlott** egyetértésével, ezért tevékeny közreműködése folytán büntetőjogi felelőssége nem volt kizárható, eredményesen nem hivatkozhatott arra, hogy nem tudott a cégben történekről.

III. r. vádlott ugyan nem tagadta, hogy felvette a neki átutalt pénzeket, azok céljáról viszont azt állította, hogy I. r. **vádlott** ól pénzváltás céljára kapta, de az árfolyam éppen nem volt megfelelő és ezért visszaadta az I. r. **vádlott**nak. Azt, hogy a **cégnév4** számlájáról átutalt összegek III. r. **vádlott** és az **cégnév7** bankszámláira kerültek, majd onnan felvette saját vallomásán túl a titkos információgyűjtés során beszerzett banki adatok és iratok is alátámasztották, mint azt is, hogy a pénz egy

töredéke a III. r. vádlottnál maradt, egy része egy **A. K.** szír állampolgár által bérelt széfbe, a fennmaradó rész pedig **I. r. vádlott** nak átadásra került. Utóbbi **III. r. vádlott** mindvégig állította, sőt ő a teljes összeg **I. r. vádlott** nak átadásáról vallott. Védekezését több tény is kétségessé teszi. Így rögtön az, hogy **I. r. vádlott** sosem hivatkozott arra az eljárásban, hogy ő valutaváltás céljából pénzt utalt vagy adott volna át a III. r. vádlottnak. Bár **tanú34** tanú is azt vallotta, hogy **III. r. vádlott** 2008. évben pénzváltással foglalkozott ez azért kétséges, mivel a III. r. vádlottal szemben akkor már folyamatban volt az éppen ilyen tevékenységgel összefüggően jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette és más bűncselekmények miatti büntetőeljárás, így ha ilyen tevékenységet végzett is a III. r. vádlott azt jogszerűen nem tehetette (bír. ir. 10-11.). Ezen felül **tanú41** tanú vallomásából és az iratok - köztük a bűnjelként 19. tételszám alatt lefoglalt iratok - és az **cégnév7** cégirataiból kitűnően a cég fő tevékenysége éttermi-, mozgó vendéglátás, saját tulajdonú és bérelt ingatlan bérbeadás volt, de szerepelt az egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység is (nyom. ir. 1. kötet 633-671. old.). **tanú34** tanú viszont elmondta, hogy a cég egyáltalán nem végzett semmilyen gazdasági tevékenységet, ezért is került a III. r. vádlott üzletrésze **tanú6** részére eladásra. Ezt a 19. tételszám alatt bűnjelként lefoglalt eredménytelen ingatlanvételről szóló iratok is alátámasztották. Már ezek alapján is egyértelműen kizárható volt tehát az, hogy **III. r. vádlott** valutaváltás miatt jutott volna hozzá a **cégnév2** által a **cégnév4**nek vételárként kifizetett és tovább utalt pénzekhez.

Megállapítható az is, hogy **III. r. vádlott** csak 2009. október 7. napjáig volt az **cégnév7** alapító tagja, ezen napon az az **tanú6** lépett a helyébe aki néhány nappal korábban **tanú10** néven **II. r. vádlott** üzletrészt a **cégnév4**ben megvette, és akinek **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott** ak közreműködésével a **cégnév4** színlelt módon eladásra került és amely ügyletnél **III. r. vádlott** jelenléte is felmerült. Ilyen személyi összefonódások mellett került sor arra, hogy **tanú6 tanú10** néven éppen azon 2009. október 7. napján utalt át a **cégnév4** számlájáról **III. r. vádlott** és az **cégnév7** bankszámláira pénzt, mely napon **III. r. vádlott** at lényegében az **cégnév7**-ben tagként felváltotta és **III. r. vádlott** már azok után vette fel ezen számlákról - köztük az **cégnév7** számlájáról is a pénzt, hogy már nem volt semmilyen tisztsége az **cégnév7**-ben. 196 millió Ft 2009. október 13. napján azon **A. K.** által az MKB Banknál bérelt széfbe került, amihez egy ... nevű szír személynek is hozzáférése volt. Ezen személy banki iratok között lévő személyi igazolványának és lakcímkártyájának másolata alapján (TIGY 1. kötet 471-473. old.) megállapítható, hogy a fénykép teljes hasonlóságot mutat **III. r. vádlott** al (TIGY 1. kötet 85. old.), lakcíme (cím9) megegyezik a III. r. vádlott lakcímével, születési helye ugyancsak Aleppo, anyja neve (Buadakji Jalila) pedig nagymértékű hasonlóságot mutat a III. r. vádlott anyja nevével (Bodoji Jalila), csak a születési idő tér el. Megjegyzendő a széf bérlője, **A. K.** lakóhelyeként ugyancsak a **cím9** került rögzítésre a széf bérelti szerződésben. Mindezek - és a **cégnév4** eladása kapcsán már felmerültek - pedig még azt is alappal felvetik, hogy **III. r. vádlott** több személyazonossággal is rendelkezhetett, a vád tárgyává tett cselekményeken túl is részese lehetett a cselekményeknek.

Mindezekből arra következtetett a bíróság, hogy **III. r. vádlott** tisztában volt azzal, hogy az átutalt pénzek eredete ingatlanok értékesítéséből származott, és saját vallomása alapján azok **I. r. vádlott** hoz kerültek vissza, ezen felül tudomással bírhatott a **cégnév4** eladásáról és annak színlelt voltáról, valódi céljáról, arról, hogy a pénzáttalások, pénzfelvételek és **I. r. vádlott** részére történő átadásuk (alappal feltételezhető, hogy az **A. K.** néven bérelt széfből is később) az adóelkerülés céljából történtek.

IV. r. vádlott az ügyvédi letéti számlájára utalt és befizetett pénzek tekintetében mindvégig arra hivatkozott, hogy azok eredetét leellenőrizte. A bírósági eljárásban a vádlott eredetben felmutatta és másolatban csatolta is az első nyomozati vallomásában is hivatkozott azon közjegyzői okiratot, mely alapján a **cégnév2** által a **alapítvány1** részére ingatlanok felvásárlására előlegként átutalt összesen 330.000.000,- Ft vonatkozásában annak eredete és jogcíme számára igazolt volt. Így a bíróság e körben a vádlott védekezését alátámasztottnak fogadta el a **I. r. vádlott** által 2008. október 28-án készpénzben átvett 150 millió Ft és az alapítvány által 2008. november 24. napján átutalt 180 millió Ft vonatkozásában. **tanú32** és **tanú33** tanúk az alapítványnak átutalt előleg egy részének kivétele, másik részének átutalása okairól egyébként azonosan nyilatkoztak, **tanú32** - miután ő járt el az alapítvány részéről - a közjegyzői okiratról is említést tett.

Ugyanakkor **IV. r. vádlott** a **I. r. vádlott** által mindezek után, 2008. november 28-án befizetett 165 millió Ft eredete és jogcíme vonatkozásában nem tudott hiteltérdemlő és elfogadható indokot felhozni. A tárgyalási szakban hivatkozott arra, hogy ezen összeg letéti és kölcsönszerződéssel volt alátámasztott, illetőleg volt egy kölcsönszerződés a **cégnév4** részéről. Mindezekkel szemben viszont az eljárásban a vádlott által hivatkozott iratok nem voltak feltalálhatók, illetőleg maga a vádlott sem tudta ezen védekezését ilyen iratokkal alátámasztani. A bíróság megítélése szerint nem is létezett ezen összeg tekintetében kölcsön szerződés egyrészt azért, mert a korábban már kifejtettek szerint a **cégnév4** és **I. r. vádlott** nem kapott kölcsön pénzt, különösen nem az araboktól, aminek kapcsán már kifejtette a bíróság, hogy miért nem fogadta el **I. r. vádlott** ezen irányú védekezését. De ha elfogadnánk, hogy kapott, nyilván nem készült róla semmilyen szerződés - az **I. r. vádlott** sem hivatkozott egyébként ilyenre e védekezése körében -, de ha mégis készült netán, az **I. r. vádlott** által felhozott uzsorakamatra adott kölcsönről ilyen az akkor érvénytelen, illetőleg semmis. Mindebből következően **IV. r. vádlott** ezen védekezése sem vezethetett eredményre a 165 millió Ft bejelentési kötelezettségének elmulasztása tekintetében.

A bíróság a tényállást mindezen bizonyítékok alapján az ügyész által tett módosításokkal és pontosításokkal együtt úgy állapította meg és pontosította, hogy azokban **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott** ak bűncselekményekben betöltött szerepe, tudattartalma nem csak a tényállás bevezető részében, hanem az egyes vádpontok esetében is körülírásra került.

Mindezen bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállásból következően a bíróság a vádlottak bűnösségét az alábbiak szerint állapította meg, és minősítette a bűncselekményeket:

A bíróság a bűncselekmények minősítése és a büntetés kiszabása körében **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott** ak esetében a Btk. 2. §-a alapján az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta, mivel a költségvetést károsító bűncselekményre és a büntetés kiszabására vonatkozó szabályok az elbíráláskor hatályos Btk. szerint összességében kedvezőtlenebb elbírálást tettek volna lehetővé. **III. r. és IV. r. vádlott** ak tekintetében viszont az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény rendelkezései eredményeztek kedvezőbb elbírálást.

A **cégnév3** és a **cégnév4** az ingatlanok értékesítése utáni adóbevallási kötelezettségeinek nem tett eleget, illetőleg 2008. IV. negyedévére a **cégnév4** valótlan bevallást tett. Mindkét cég esetében az volt a cél, hogy a hatóság elől az adókötelezettség megállapítása szempontjából jelentős tények elhallgatásra kerüljenek, mellyel a költségvetés adóbevétele mind általános forgalmi adó, mind társasági adónemben csökkent.

Figyelemmel azonban arra, hogy tettese az adócsalásnak csak speciális jogalany, azaz a gazdasági társaság vezető tisztségviselője lehet (BH 2010/319.), viszont **I. r. vádlott** - ahogy arra egyébként az eljárásban bűnösségének mentségéül is mindvégig hivatkozott - sem tagja, tulajdonosa egyik cégnek nem volt, azokban semmiféle vezető tisztséget nem töltött be, így - a váddal ellentétben - az adócsalás bűncselekményének speciális jogalanya sem lehetett, hiszen a **cégnév3**-ben **tanú4**, míg a **cégnév4**-ben **II. r. vádlott** volt az ügyvezető, így az adócsalásnak csak ők lehetnek tettesei. Ún. közvetett tettesség pedig csak akkor állapítható meg, ha a bűncselekményt a tévedésbe ejtett vezető tisztségviselő (jelen esetben **tanú4**, avagy **II. r. vádlott**) felhasználásával valósítják meg, és ezáltal a speciális jogalany a tévedése miatt nem büntethető. Jelen esetben azonban ilyen tévedés, avagy más büntethetőséget kizáró ok (kényszer, fenyegetés) nem állt fenn, mivel a gazdasági társaságok ügyvezetői, különösen **II. r. vádlott** is tudtak arról, hogy a cégeket és őket az ingatlanok értékesítése után adókötelezettség terheli, amelynek azonban nem tettek eleget.

Az adócsalás/költségvetési csalás bűncselekményének rendbelisége az adó- vagy járuléknemek számához igazodik, annyi rendbeli bűncselekményt kell megállapítani, ahány adónemmel kapcsolatos a cselekmény. Különböző adónemeket vagy járulékfajtákat érintő cselekmények esetén a folytatóságosság kizárt, ellenben az ugyanarra az adónemre (járulékra) elkövetett bűncselekmények a törvényi feltételek fennállása esetén a folytatóságosság törvényi egységében értékelendők.

I. r. **vádlott** nak az önrevízióval kapcsolatos védekezése körében a bíróság a BH 2010.5.114. számú jogesetben írtak alapján hivatkozik arra, hogy büntetőjogi szempontból nincs jelentősége annak, hogy él-e vagy sem önrevízióval, ugyanis a korábbi adóbevallás önellenőrzéssel történő helyesbítése csak a téves bevallás adóigazgatási következményeinek az elhárítására és nem a büntetőjogi következmények kizárására szolgál. Másrészt ahogy **szakértő1** igazságügyi könyvszakértői is elmondta, önrevízióval csak hibás bevallás esetén lehet élni, jelen esetben pedig a **cégnév4** 2009. év egyetlen negyedévére sem nyújtott be adóbevallást, így az önrevízió kizárt, mivel azzal nincs mit helyesbíteni.

III. r. **vádlott** esetében felmerült cselekvőségének pénzmosás bűncselekményeként történő értékelése is, azonban a pénzmosás megállapításának feltétele, hogy a más által elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó dolog eredetének leplezése céljából kerüljön sor a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenység végzésére, vagy igénybevitelére. Jelen esetben a III. r. **vádlott** az ingatlanok vételárából származó pénzhez még a 2009. III. negyedévre vonatkozó adóbevallási kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidő letelte előtt jutott hozzá, így magatartása csak a költségvetést károsító bűncselekményhez nyújtott bűnsegély lehet, mivel a pénzmosás csak már más által befejezett bűncselekményhez kötődhet járulékos magatartásként.

A bíróság megítélése szerint III. r. **vádlott** tisztában volt azzal, hogy a pénzösszegek átutalása, felvétele és I. r. **vádlott** részére történő visszajuttatása a **cégnév4** vagyonkimentését és ezáltal a majdani adókötelezettség elkerülését szolgálták, ehhez nyújtott még a bűncselekmény befejeződése előtt segítséget.

IV. r. **vádlottat**, mint az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 5. § (1) bekezdése szerint ügyvédi tevékenységet végző személyt, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény 1. § (1) bekezdés m.) pontja és a 23. § (1) bekezdése alapján ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség terhelte, illetőleg ingatlan adásvétel, eladás előkészítésével és végrehajtásával összefüggésben végzett ügyvédi tevékenységet. A Magyar Ügyvédi Kamara által a 2007. évi CXXXVI. törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére, az egyéni ügyvédek és egyszemélyes irodák részére kiadott, 2008. július 31. napjától hatályos Egységes szabályzat a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adatok, tények, körülmények megállapításakor figyelembe veendő szempontok között a 12.3. pontjában az ingatlan adásvételével kapcsolatosan figyelembe veendő körülményként emeli ki különösen ha az eladó vagy a vevő elfogadható magyarázat nélkül a készpénzfizetéshez ragaszkodik, míg a 12.4.b. pontja a letéttel kapcsolatosan figyelembe veendő körülménynek tekinti különösen, a letét készpénzben való elhelyezését, amennyiben azt nem bankszámláról vették fel, vagy ha az ügyvéd a letétkezelési szabályzat tiltása ellenére a letétet nem konkrét, hanem általánosan megfogalmazott céllal fogadta el.

Jelen esetben IV. r. **vádlott** ügyvédi letéti számlájára I. r. **vádlott** a 165 millió Ft-ot készpénzben fizette be úgy, hogy a pénzösszeg jogcímét és az afeletti rendelkezési

jogát nem igazolta, hiszen annak a **cégnév**4 részére adott kölcsönként való jogcímét semmi nem támasztotta alá, a IV. r. vádlott a letétet így nem konkrét, hanem csak általánosan elfogadott céllal fogadta, illetve fogadhatta el. Ebben az esetben pedig - az Egységes szabályzat rendelkezéseire is figyelemmel - gondatlanságra eredményesen nem hivatkozhat akkor, amikor a Pest Megyei Ügyvédi Kamara irányába a bejelentési kötelezettségének elmulasztásával megszegte e kötelezettségét. Amennyiben ugyanis a Magyar Ügyvédi Kamara Egységes szabályzatában megjelölt körülmények fennállása állapítható meg, akkor az ügyvéd köteles a bejelentési kötelezettségét teljesíteni, még akkor is, ha arról később kiderül, hogy alaptalan volt. Utóbbi esetben ugyanis az Egységes szabályzat 36. pontja értelmében az ügyvédet - jóhiszeműsége esetén - akkor sem terheli felelősség a bejelentésért, ha az utóbb megalapozatlannak bizonyul.

A pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása bűncselekmény diszpozíciószerűségét kizárólag a bejelentési kötelezettség szándékos - akár egyenes, akár eshetőleges - elmulasztása alapozza meg akkor, ha az elkövető tudatában van annak, hogy a 2007. évi CXXXVI. törvény szerint ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség terheli. IV. r. vádlott ezzel tisztában volt, észlelnie kellett, hogy a pénzbefizetés jogcíme az ingatlanok adásvételével foglalkozó I. r. **vádlott** részéről igazolásra, alátámasztásra nem került, így a kamarai egységes szabályzat 12.3. és 12.4. pontjaiban írt, a pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására különösen utaló szempontok, körülmények merültek fel az eljárásában, ennek ellenére a törvényben előírt bejelentési kötelezettségének haladéktalan teljesítését elmulasztotta, a vádlott a megállapított körülmények mellett cselekményének, mulasztásának következményeibe belenyugodott.

A fent kifejtettek szerint a bíróság a vádlottak bűnösségét az alábbiak szerint mondta ki:

I. r. vádlott nak:

- 3 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdése szerinti - két esetben folytatólagosan (1/a-1/b., 3/b-3/c.) elkövetett - adócsalás bűntettében, mint bűnsegéd (1/a-1/b., 1/c., 3/b-3/c.),
- 2 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerinti adócsalás bűntettében, mint bűnsegéd (3/a., 3/d.),
- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 274. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti közokirat-hamisítás bűntettében, mint társtettes (2.) és
- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (3/d.).

II. r. vádlott nak:

- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdése szerinti folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében (3/b-3/c.),
- 2 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerinti adócsalás bűntettében (3/a., 3/d.),
- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 274. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti közokirat-hamisítás bűntettében, mint társtettes (2.) és

- 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségében (3/d.).

III. r. vádlott nak:

- a Btk. 396. § (1) és (4) bekezdés a.) pontja szerinti költségvetési csalás bűntettében, mint bűnsegéd (3/b.).

IV. r. vádlottnak:

- a Btk. 401. §-a szerinti pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásának vétségében (4.).

A bíróság a büntetés kiszabása során **I. r. vádlott**, **II. r.** és **III. r. vádlottak** terhére értékelte a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottságát, **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott** ak esetében a kettőnél nagyobb számú bűnhalmazatot, a folytatólagos elkövetést, az egyik közbizalom elleni bűncselekményben a társtettesi elkövetést, **I. r. vádlott** nak a bűncselekmények elkövetésében betöltött kezdeményező és irányító, vezető szerepét, **III. r. vádlott** esetében azt, hogy a bűncselekmény elkövetésének idején vele szemben folyamatban lévő büntető eljárás hatálya alatt állt. A bíróság **IV. r. vádlott** terhére értékelhető körülményt nem észlelt.

Valamennyi vádlott javára merült fel büntetlen előéletük, bár kisebb súllyal **III. r. vádlott** nál a büntető eljárás hatálya alatt állás, míg **IV. r. vádlott** esetében az ügyvédi foglalkozáshoz megkívánt büntetlenség, mint feltétel miatt. Az időmúlás a vádlottak terhére nem volt felróható, így javukra került értékelésre, mint az is, hogy **I. r. vádlott** 8 gyermek, **III. r. vádlott** 6 gyermek, **IV. r. vádlott** pedig 1 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak. **II. r. vádlott** javára enyhítő körülmény idősebb kora, igazolt betegségei. **I. r. vádlott** esetében irányító szerepe mellett a bűnrészesi elkövetési alakzat csak csekély súllyal volt értékelhető.

Mindezen bűnösségi körülményekre tekintettel a bíróság **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott** akkal szemben az 1978. évi IV. törvény 85. § (1) és (2) bekezdés szerinti halmazati büntetésül a Btk. 43. § a.) pontja szerinti börtönbüntetést szabott ki.

A bíróság **I. r. vádlott** esetében a bűncselekményekben betöltött vezető és irányító szerepe, a pénzügyi bűncselekmények nagyobb tárgyi súlya és a bűnhalmazat folytán úgy találta, hogy vele szemben a büntetési célok csakis végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el, ez áll arányban cselekvőségével, az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a belső arányosság is ezt követeli meg. Ezért az 1978. évi IV. törvény 43. § a.) pontja szerinti börtönbüntetés tartamát mindezek, továbbá a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet és az időmúlást is figyelembe véve a törvényi minimumhoz közelítő tartamban állapította meg.

I. r. vádlott at méltatlannak találta a közügyekben való részvételre, ezért azok gyakorlásától az 1978. évi IV. törvény 53-55. §-ai alapján meghatározott időre

eltiltotta.

A bíróság a vádlottal szemben az általános forgalmi adónemben a közreműködésével okozott összesen 351.000.000,- Ft adóbevétel csökkenés mértékével egyező összegre az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja alapján rendelt el vagyonekmozgást.

II. r. vádlott esetében - bár a költségvetést károsító cselekmény tekintetében megkívánt speciális alanyiség folytán tettese lett ugyan a bűncselekményeknek, ellenben azokban csupán kisebb szerepet töltött be - a bíróság úgy találta, hogy vele szemben a büntetési célok a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetők, így az időmúlásra, és a vádlott korára tekintettel, de nem figyelmen kívül hagyva a bűncselekmények tárgyi súlyát sem a törvényi minimumban megállapított tartamú börtönbüntetés végrehajtását az 1978. évi IV. törvény 89. § (1) és (2) bekezdései alapján meghatározott próbaidőre felfüggesztette.

III. r. vádlott a nem csekély tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetésében bűnsegédként működött közre, erre és az időmúlásra is figyelemmel a bíróság őt a törvényi büntetési tételkeret minimumában megállapított tartamú, a Btk. 34. §-a szerinti szabadságvesztés büntetésre ítélte. Az ő esetében is lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére, mivel a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok még annak végrehajtása nélkül is elérhetők. Ezért a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a szabadságvesztés büntetés végrehajtását vele szemben is a középértékben meghatározott próbaidőre felfüggesztette.

A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén a Btk. 37. § (2) bekezdés a.) pontja értelmében börtönben kell végrehajtani. A bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét és annak legkorábbi időpontját a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdésének a.) pontja alapján állapította meg és mondta ki ítéletében.

A bíróság **III. r. vádlott** al szemben az általa át nem adott, a bankszámlán maradt és ezáltal a vádlott bűncselekményből eredő gazdagodását eredményező összegre a Btk. 74. § (1) bekezdés a.) pontja alapján rendelt el vagyonekmozgást.

IV. r. vádlottat a bíróság a kizárólag javára felmerült bűnösségi körülmények, valamint annak folytán, hogy cselekményének társadalomra veszélyessége az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a legkisebb büntetés avagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, a Btk. 64. §-a szerinti megrovásban részesítette.

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2012. augusztus 31. napján kelt 9. Bny.1011/202/2. számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 25.Bnf.12.485/2012/2. számú, 2012. november 8. napján kelt végzésével - a **vezetéknev** s kk. **vezetéknev** József tulajdonát képező **helység3-i** ingatlanokra mellőzve - a **vezetéknev** Boglárka 1/1 részben tulajdonát képező Üllő, külterület

02/240. hrsz. számú ingatlanra elrendelt zár alá vételt a **I. r. vádlott** al szemben elrendelt vagyonekbevitel biztosítására a Be. 159. § (1) és (2) bekezdése alapján tartotta fenn.

A büntető eljárásban nagy mennyiségű irat került bűnjelként lefoglalásra, ezek további sorsáról a bíróság a Be. 155. § (1) és (2) bekezdései szerint rendelkezett.

A Be. 338. § (1) (2) és (3) bekezdései szerint a bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére oly módon, hogy a vádlottat csak azzal a cselekménnyel, illetőleg a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a bűnösségét vagy a felelősségét megállapították. Ezért a bíróság a vádlottakat ezen rendelkezés szerint kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

A bíróság az eljárásban a Be. 279. § (3) és (4) bekezdései alapján járt el **II. r.**, **III. r.** és **IV. r. vádlott** ak távollétében.

I. r. vádlott és védője az eljárásban több bizonyítási indítványt is előterjesztett, melyek közül a **helység5-ön** ingatlanok bontásával kapcsolatban a tervek és síttyjegyek beszerzésére és a bontási munkálatokra igazságügyi építészsakértő kirendelésére, az APEH-nek az illetékek befizetésére és mindezek után újabb könyvszakértő kirendelésére és a egyéb érdekelt 5-nál történt pénzáttulások és pénzfelvételek iratai kapcsán írásszakértő kirendelésére, végül az **I. r. vádlott**nak az arabokkal való kapcsolattartással összefüggésben tett indítványait elutasította, mivel azokat szükségtelennek, alaptalannak és az eljárás indokolatlan elhúzóadását eredményezőknak ítélte meg.

A **helység5-ön** ingatlanok bontásával kapcsolatban az önkormányzat által a bontási engedélyek kiadása tárgyában tett közlésből kiderült, hogy 2009. áprilisánál korábban ezen bontási munkákat nem kezdhetette meg **I. r. vádlott**, továbbá két ingatlan esetében, így az **cím12** vonatkozásában nem is került engedély kiadásra, az **cím13** vonatkozásában pedig csak 2011. évben. Az eljárásban az **I. r. vádlott** nem kívánta megnevezni, hogy ezen munkákat kikkel végeztette el, illetőleg csupán két szerződés volt, amely ezen munkákat átátamasztotta. Figyelemmel arra, hogy **I. r. vádlott** e körben előadott védekezése körében a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján is állást tudott foglalni, ezért a további bizonyítást szükségtelennek találta. Az illetékbefizetések kapcsán megjegyzi a bíróság, hogy azokat azért, hogy a megvett ingatlanok a **cégnév3** és **cégnév4** tulajdonába kerüljenek és utána a két cég a **cégnév2**-nek értékesíteni tudja szükségszerűen teljesíteni kellett. Mindezen **I. r. vádlott** által költségként felmerült tételeket viszont csak abban az esetben lehetne figyelembe venni, ha a költségekről adóalany által kiállított hiteles számla állna rendelkezésre, illetőleg ha mindkét cég az ingatlanok értékesítése utáni adóbevallási kötelezettségének eleget tett volna, jelen esetben viszont bevallási kötelezettségének egyáltalán egyik cég sem tett eleget, illetőleg a **cégnév4** a 2008. évi IV. negyedévi „0”-ás adóbevallásában az értékesítések eltitkolásra kerültek. Mindezek okán és mert a bíróság **szakértő1** igazságügyi könyvszakértő véleményeit aggálytalannak találta az e körben előterjesztett bizonyítási indítványokat alaptalannak és szükségtelennek tartotta. Az írásszakértő kirendelése azért nem látott lehetősége, mivel **II. r. vádlott** a

